

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

7^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 17 Αυγούστου 2020 με την εξής σύνθεση: Μιχαήλ Σειραδάκης Πρόεδρος και Εισηγητής, Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου και Χρυσάνθη Ζαράρη, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 08.07.2020 Προδικαστική Προσφυγή, με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Α.Ε.Π.Π. 877/08.07.2020 της Ετερόρρυθμης Εταιρείας με την επωνυμία «Κ. ... & ΣΙΑ Ε.Ε.» και τον διακριτικό τίτλο «...» που εδρεύει στον ..., όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Κατά του ...(...) (εφεξής αναθέτουσα αρχή).

Με την Προδικαστική Προσφυγή, η προσφεύγουσα επιδιώκει να ακυρωθεί η με αριθμό πρωτοκόλλου 6945/23.06.2020 Διακήρυξη για την ΟΜΑΔΑ Γ αυτής.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε τον Εισηγητή Μιχαήλ Σειραδάκη.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, ο ... (...) ως Αναθέτουσα Αρχή προκήρυξε Ηλεκτρονικό Δημόσιο Διεθνή Διαγωνισμό, με Αριθμό Πρωτοκόλλου Διακήρυξης 6945/23.06.2020 και Αριθμό Συστήματος Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Διαγωνισμών (Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ.) ..., η οποία δημοσιεύθηκε στην Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 19.06.2020 με κωδικό ΕΕ ... και αναρτήθηκε στο Κεντρικό Ηλεκτρονικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων (Κ.Η.Μ.ΔΗ.Σ.) στις 23.06.2020, με μοναδικό κωδικό-Αριθμό Διαδικτυακής

Αριθμός Απόφασης: 1047/2020

Ανάρτησης Μητρώου (Α.Δ.Α.Μ.) ..., με κριτήριο ανάθεσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει της βέλτιστης σχέσης ποιότητας-τιμής, για την ανάδειξη αναδόχου για τη σύναψη «ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΜΕ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΝ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΔΙΑΛΟΓΗΣ ΣΤΗΝ ΠΗΓΗ (ΔΣΠ) ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ» (CPV: ...), υποδιαιρούμενη σε δέκα (10) επιμέρους τμήματα (ΟΜΑΔΑ Α – Ι σύμφωνα με την παρ. 1.3. της διακήρυξης), εκτιμώμενης αξίας ενενήντα εκατομμυρίων εκατόν δεκαεννέα χιλιάδων ευρώ (90.119.000,00 €) συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α. 24%, ήτοι προϋπολογισμού χωρίς Φ.Π.Α., διάρκειας της συμφωνίας – πλαίσιο τεσσάρων (4) ετών από την υπογραφή της αυτής, με δικαίωμα προαίρεσης, οπότε η διάρκεια μπορεί να επεκτείνεται αναλόγως, έως και το 100% της αρχικής διάρκειας, ενώ οι εκτελεστικές αυτής συμβάσεις μπορούν να συνάπτονται έως και τη συμπλήρωση του χρόνου διάρκειας της συμφωνίας-πλαίσιο, οπότε η διάρκεια των εκτελεστικών συμβάσεων μπορεί να υπερβαίνει το χρόνο λήξης της συμφωνίας-πλαίσιο, με καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών την 27^η Ιουλίου 2020 και ώρα 19:00 μ.μ. και ημερομηνία ηλεκτρονικής αποσφράγισης των προσφορών την 31^η Ιουλίου 2020 και ώρα 10:00 π.μ. Ήδη, δημοσιεύθηκε στην Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 24.07.2020 με κωδικό ΕΕ ... και αναρτήθηκε στο Κεντρικό Ηλεκτρονικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων (Κ.Η.Μ.Δ.Η.Σ.) στις 29.07.2020, με μοναδικό κωδικό-Αριθμό Διαδικτυακής Ανάρτησης Μητρώου (Α.Δ.Α.Μ.) ..., η γνωστοποίηση για αλλαγές ή πρόσθετες πληροφορίες, δυνάμει της οποίας μετατέθηκε η αρχική ημερομηνία ηλεκτρονικής αποσφράγισης των προσφορών για τις 18.09.2020 και ώρα 10:00 π.μ. Η προσφεύγουσα εταιρεία κατέθεσε στις 08.07.2020 στον διαδικτυακό τόπο του Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων (Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ.) την υπό κρίση Προσφυγή της για την ΟΜΑΔΑ Γ με τίτλο «ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΥΠΟΓΕΙΑΣ & ΗΜΙΥΠΟΓΕΙΑΣ ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΓΩΝΙΩΝ ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗΣ 4, 5 ΚΑΙ 6 ΡΕΥΜΑΤΩΝ ΜΕ ΕΝΣΩΜΑΤΩΜΕΝΗ ΚΟΝΣΟΛΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ – ΖΥΓΙΣΗΣ – ΚΑΤΑΓΡΑΦΗΣ», εκτιμώμενης αξίας δεκαοκτώ

Αριθμός Απόφασης: 1047/2020

εκατομμυρίων εκατόν είκοσι χιλιάδων ευρώ (18.120.000,00 €), πλέον Φ.Π.Α. 24% και την κοινοποίησε στην Α.Ε.Π.Π. αυθημερόν.

2. Επειδή, η προσφεύγουσα εταιρεία στρέφεται κατά της με αριθμό πρωτοκόλλου 6945/23.06.2020 Διακήρυξης, υποστηρίζοντας ότι οι τιθέμενοι όροι της συμφωνίας-πλαίσιο για την για την ΟΜΑΔΑ Γ αυτής, παραβιάζουν την υποχρέωση εξασφάλισης συνθηκών υγιούς και ανόθευτου ανταγωνισμού, για τους λόγους που αναλυτικά εκτίθενται στην υπό κρίση προσφυγή.

3. Επειδή, η προσφεύγουσα αιτείται να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη Διακήρυξη για την ΟΜΑΔΑ Γ, καθ' ο μέρος προσβάλλεται με την ασκηθείσα προσφυγή.

4. Επειδή, η Προσφυγή έχει ασκηθεί με χρήση του τυποποιημένου εντύπου που παρατίθεται στο Παράρτημα Ι, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 8 του ΠΔ 39/2017 και της παρ. 2 του άρθρου 362 του Ν. 4412/2016.

5. Επειδή, έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο, σύμφωνα με το άρθρο 5 του ΠΔ 39/2017 και το άρθρο 363 του Ν. 4412/2016 (κωδικός e-παραβόλου ...), ποσού δεκαπέντε χιλιάδων ευρώ (15.000,00 €) και έχει δεσμευτεί, δυνάμει του αντίστοιχου αποδεικτικού αυτόματης δέσμευσης του παραβόλου της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων (Γ.Γ.Π.Σ.).

6. Επειδή, ο επίμαχος Διαγωνισμός, εμπίπτει ενόψει του αντικειμένου του και της προϋπολογισθείσας δαπάνης στο πεδίο εφαρμογής του Ν. 4412/2016.

7. Επειδή, η Α.Ε.Π.Π. είναι καθ' ύλην αρμόδια βάσει του συνολικού ποσού της Διακήρυξης του διαγωνισμού, σύμφωνα με το άρθρο 1 περ. α) του ΠΔ 39/2017 και του άρθρου 345 παρ. 1 του Ν. 4412/2016.

8. Επειδή, η Α.Ε.Π.Π. είναι και κατά χρόνο αρμόδια, όπως προκύπτει από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 5 περ. β), 38 παρ. 7, 61 παρ. 1, 66 παρ. 1, 120, 379 παρ. 7 του Ν. 4412/2016.

Αριθμός Απόφασης: 1047/2020

9. Επειδή, η Προσφυγή έχει κατατεθεί εμπρόθεσμα σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 4 παρ. 1 περ. γ) του ΠΔ 39/2017 και το άρθρο 361 παρ. 1 περ. γ) του Ν. 4412/2016.

10. Επειδή, στις 08.07.2020, η Αναθέτουσα Αρχή προέβη στην κοινοποίηση της υπό εξέταση Προσφυγής σε κάθε ενδιαφερόμενο τρίτο, μέσω της «επικοινωνίας» του Διαγωνισμού στον διαδικτυακό τόπο του Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ.

11. Επειδή, η Αναθέτουσα Αρχή, προσκλήθηκε, από τον Πρόεδρο του 7ου Κλιμακίου, δυνάμει της υπ' αριθμ. 1061/08.07.2020 Πράξης του «Περί Ορισμού Ημερομηνίας Εξέτασης Προδικαστικής Προσφυγής και Εισηγητή – Κλήση Αναθέτουσας Αρχής προ Χορήγησης Προσωρινών Μέτρων», η οποία της κοινοποιήθηκε στις 08.07.2020 και υπέβαλε στις 20.07.2020, ήτοι εντός της οριζόμενης προθεσμίας στο οικείο Κλιμάκιο, τις προβλεπόμενες από το άρθρο 365 παρ. 1 του Ν. 4412/2016 και του άρθρου 9 παρ. 1 του ΠΔ 39/2017, απόψεις της, σχετικά με την υπό κρίση προσφυγή.

12. Επειδή, κατά τα παγίως γενόμενα δεκτά και υπό το πρίσμα του προϊσχύσαντος νομοθετικού πλαισίου (Ν. 3886/2010), που δεν διαφοροποιείται εν προκειμένω και στο ισχύον πλαίσιο (Ν. 4412/2016), το θεσπιζόμενο με τον νόμο σύστημα παροχής δικαστικής προστασίας, κατά το στάδιο που προηγείται της σύναψης δημοσίων συμβάσεων, σκοπεί στην προστασία όσων ενδιαφέρονται να τους ανατεθούν οι παραπάνω συμβάσεις, έναντι της βλάβης την οποία υφίστανται ή ενδέχεται να υποστούν από την εκ μέρους της Αναθέτουσας Αρχής, παράβαση των κανόνων, οι οποίοι καθορίζουν τις προϋποθέσεις συμμετοχής στον διαγωνισμό, τη διαδικασία επιλογής του αναδόχου της σύμβασης που πρόκειται να συναφθεί, καθώς και τα κριτήρια, βάσει των οποίων θα αναδειχθεί ο τελευταίος. Κατά συνέπεια, εάν ο ενδιαφερόμενος για την ανάθεση δημόσιας σύμβασης ασκήσει προδικαστική προσφυγή ενώπιον της Α.Ε.Π.Π. κατά την έννοια του άρθρου 3 του ΠΔ 39/2017 και του άρθρου 360 του Ν. 4412/2016 κατά της Διακήρυξης ή των τροποποιητικών της πράξεων, θα πρέπει, προκειμένου να θεωρηθεί ότι ασκεί

Αριθμός Απόφασης: 1047/2020

την προσφυγή αυτή με έννομο συμφέρον, να επικαλεσθεί, με τρόπο συγκεκριμένο και ειδικό, βλάβη από συγκεκριμένο όρο της Διακήρυξης, ο οποίος παραβιάζει κατ' αυτόν τους κανόνες που αφορούν τις προϋποθέσεις συμμετοχής στο διαγωνισμό, τη διαδικασία επιλογής του αναδόχου ή τα εφαρμοστέα για την ανάδειξη του κριτήρια, σε σημείο που να αποκλείει ή να καθιστά ουσιωδώς δυσχερή τη συμμετοχή του στον διαγωνισμό, ενώ περαιτέρω, εάν εν συνεχεία λάβει μέρος στον διαγωνισμό, θα πρέπει, προκειμένου να θεωρηθεί ότι ασκεί την αίτηση αυτή με έννομο συμφέρον, η συμμετοχή του στο διαγωνισμό να συνοδεύεται από την διατύπωση επιφυλάξεως ως προς τη νομιμότητα του όρου ή των όρων της διακήρυξης από τους οποίους βλάπτεται. (ΣΤΕ (Ασφ) 9/2015, ΔΕφΑθ (Αναστ.) 44/2015, ΔΕφΑθ (Ασφ) 561 /2013, ΣΤΕ(Ασφ) 314/2013, ΣΤΕ (Ασφ) 472/2012, ΣΤΕ (Ασφ) 718/2012, ΣΤΕ (Ασφ) 714/2012, ΣΤΕ 890/2009, ΣΤΕ 1415/2008 Ολομ., 881/2008, Ε.Α. 131/2003 κ.ά.).

13. Επειδή, στην κρινόμενη προσφυγή, η προσφεύγουσα εταιρεία, η οποία δραστηριοποιείται στο αντικείμενο της υπό ανάθεση σύμβασης, προσδιορίζει επακριβώς και με πλήρη σαφήνεια τους λόγους εκείνους που δικαιολογούν την επίκληση βλάβης εκ μέρους της, λόγω του ότι η διατύπωση των προβαλλόμενων λόγων της προσβαλλόμενης με την προσφυγή διακήρυξης, αποκλείει κατά δήλωσή της, αθέμιτα τη συμμετοχή της από τον εν λόγω διαγωνισμό εις βάρος των συμφερόντων της και με ζημία της και συνεπακόλουθα θεμελιώνει κατ' αρχήν βάσιμα, το πως στοιχειοθετείται εκ μέρους της η ύπαρξη άμεσου, προσωπικού και ενεστώτος εννόμου συμφέροντος για την προσβολή της με αριθμό πρωτοκόλλου 6945/23.06.2020 Διακήρυξης για την ΟΜΑΔΑ Γ αυτής.

Νομίμως και κατ' αρχήν παραδεκτά φέρεται προς εξέταση ενώπιον του 7^{ου} Κλιμακίου της Α.Ε.Π.Π.

14. Επειδή, εφαρμοστέα στον επίμαχο διαγωνισμό είναι ιδίως, το άρθρο 18 «Αρχές εφαρμοζόμενες στις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων»

(άρθρο 18 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), το άρθρο 49 «Επάρκεια προϋπολογισμού, ωριμότητα, μελέτες», το άρθρο 53 «Περιεχόμενο εγγράφων της σύμβασης» και το άρθρο 54 «Τεχνικές Προδιαγραφές» (άρθρο 42 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ) και το άρθρο 75 «Κριτήριας επιλογής» (άρθρο 58 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ) του Ν. 4412/2016.

15. Επειδή, περαιτέρω, στο άρθρο 1.2 της Διακήρυξης με τίτλο «Στοιχεία Διαδικασίας-Χρηματοδότηση» (σελ. 4), ορίζεται ότι: «Φορέας χρηματοδότησης της παρούσας συμφωνίας-πλαίσιο και των συμβάσεων που βασίζονται σε αυτή (“εκτελεστικές συμβάσεις”) είναι ο ΕΔΣΝΑ. Η δαπάνη θα βαρύνει κατ’ αρχήν ιδίους πόρους του φορέα, ενώ παράλληλα θα αναζητηθούν άλλες πηγές χρηματοδότησης.», ενώ στο άρθρο 1.3 με τίτλο «Συνοπτική Περιγραφή Φυσικού και Οικονομικού Αντικειμένου της Συμφωνίας-Πλαίσιο», παρ. 1.3.4 με τίτλο «Εκτιμώμενη αξία της συμφωνίας-πλαίσιο» (σελ. 5), ορίζεται ότι: «**Η εκτιμώμενη αξία της συμφωνίας-πλαίσιο ανέρχεται στο ποσό των 111.747.560,00€ συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ 24 % (προϋπολογισμός χωρίς ΦΠΑ: €90.119.000,00 ΦΠΑ: €21.628.560,00), με δυνατότητα προσαύξησης του αντικειμένου έως το 100% της αρχικής αξίας, σε περίπτωση άσκησης του δικαιώματος προαίρεσης.**

Η εκτιμώμενη αξία είναι ενδεικτική και μη δεσμευτική και προέκυψε αντικειμενικά μετά τη λήψη υπόψη των τοπικών σχεδίων των Δήμων – μελών του ΕΔΣΝΑ, σε συνδυασμό με τις νέες Οδηγίες που στοχεύουν στην ανάπτυξη της διαλογής στην πηγή και ιδίως: α) της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/851 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, για την τροποποίηση της οδηγίας 2008/98/ΕΚ για τα απόβλητα (οδηγία πλαίσιο για τα απόβλητα) σύμφωνα με την οποία αυξάνονται οι στόχοι για την επαναχρησιμοποίηση και την ανακύκλωση των αστικών αποβλήτων τουλάχιστον σε ποσοστό 55 % κατά βάρος έως το 2025 και σε ποσοστό 65% κατά βάρος έως το 2035, β) της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/850 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/31/ΕΚ περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων και γ) της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/852 του

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, για τροποποίηση της οδηγίας 94/62/EK για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας), οι οποίες θα οδηγήσουν σε αναθεώρηση τον Εθνικό Σχεδιασμό Διαχείρισης των Αποβλήτων και συνακόλουθα και των Περιφερειακών Σχεδίων. Η αδυναμία καθορισμού των ακριβών ποσοτήτων, αλλά και η συνολική διάρκεια της σύμβασης, οφείλεται στα ειδικά χαρακτηριστικά της Περιφέρειας Αττικής (πυκνοκατοικημένες περιοχές και περιοχές με διαφορετικά χαρακτηριστικά, δυσχέρειες εξεύρεσης κατάλληλων χώρων) και στο γεγονός ότι τα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων είναι υπό διαμόρφωση. Έτσι, με την προτεινόμενη συμφωνία – πλαίσιο ο Φορέας θα προμηθευτεί διαφόρων τύπων εξοπλισμό, ώστε να διαθέτει ευελιξία κατά την υλοποίηση του προγράμματος.

*Η αξία των επιμέρους συμβάσεων που θα κληθεί/ούν να υπογράψει/ουν ο/οι οικονομικός/οί φορέας/είς στο πλαίσιο της συμφωνίας-πλαίσιο με την αναθέτουσα αρχή («εκτελεστικές συμβάσεις») θα ορίζεται ρητώς, είτε στην παραγγελία, είτε στην πρόσκληση υποβολής προσφοράς από τους οικονομικούς φορείς που έχουν υπογράψει συμφωνία-πλαίσιο.», ενώ στο άρθρο 4.3 με τίτλο «Όροι Εκτέλεσης της Συμφωνίας-Πλαίσιο», παρ. 4.3.2 (σελ. 30), ορίζεται ότι: «**4.3.2** Η συμφωνία-πλαίσιο δεν παράγει καμία υποχρέωση για τους αγοραστές να παραγγείλουν αγαθά οποιασδήποτε αξίας και ποσότητας.*

Η σύναψη εκτελεστικών συμβάσεων κατά τη διάρκεια της συμφωνίας-πλαίσιο, θα πραγματοποιείται μόνο εφόσον κρίνεται σκόπιμο από την αναθέτουσα αρχή. Σε περίπτωση μη σύναψης οποιασδήποτε εκτελεστικής σύμβασης, οι συμβαλλόμενοι στη συμφωνία-πλαίσιο δεν δικαιούνται αποζημίωσης. Επίσης οι συμβαλλόμενοι στη συμφωνία-πλαίσιο δεν δικαιούνται αποζημίωσης, σε περίπτωση μη προμήθειας του συνόλου των ποσοτήτων που καθορίζονται στη διακήρυξη.».

16.Επειδή, στις ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι) της υπ' αριθμ. 7Γ/2020 Μελέτης με τίτλο «**ΟΜΑΔΑ Γ. Προμήθεια Και Εγκατάσταση Συστημάτων Υπόγειας & Ημιυπόγειας Αποθήκευσης για τη Δημιουργία Γωνιών Ανακύκλωσης με ενσωματωμένη κονσόλα αναγνώρισης –**

ζύγισης – καταγραφής», υπό «Γενικά στοιχεία» (σελ. 3), ορίζεται ότι: «Προσφορές για μέρος των υλικών ή και υλικά που διαφοροποιούνται από της τεχνικές προδιαγραφές δεν θα γίνονται δεκτές.», υπό «**Γενικά χαρακτηριστικά συστήματος υπόγειου κάδου ανακύκλωσης χωρ. 3m3 και ημιυπόγειου κάδου ανακύκλωσης χωρ. 5m3 για την δημιουργία Γωνιών Ανακύκλωσης 4 ρευμάτων**» (σελ. 3-4), ορίζεται ότι: «- Στην προβλεπόμενη θέση λειτουργίας του υπόγειου και ημιυπόγειου κάδου οι απαιτούμενες εργασίες εγκατάστασής του, θα πραγματοποιηθούν με δαπάνη του Αναδόχου.

[...].

- Το προϊόν του υπόγειου κάδου θα πρέπει να έχει τα ακόλουθα πιστοποιητικά συμμόρφωσης με τα πρότυπα: EN 13071-1: 2008, EN 13071-2: 2008, EN 13071-3: 2011, CE Δήλωση Συμμόρφωσης σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Οδηγία 2000/14 ΕΚ και πιστοποιητικό σκυροδέματος.»,

υπό «Α. ΥΠΟΓΕΙΟΣ ΚΑΔΟΣ ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΑΣ 3m3» (σελ. 4), ορίζεται ότι: «1)

Υπόγειο τμήμα

- Προστατευτικό φρεάτιο

Το υπόγειο τμήμα θα αποτελείται από μια τάφρο η οποία θα πραγματοποιηθεί από τον ανάδοχο στην οποία θα τοποθετείται το προκατασκευασμένο φρεάτιο του υπόγειου κάδου.

Το προκατασκευασμένο τσιμεντένιο φρεάτιο της κατασκευής του υπόγειου κάδου με διαστάσεις όπου θα είναι κατάλληλες για την τοποθέτηση κάδου ανακυκλώσιμων υλικών 3m3 (περίπου 1,80m X 1,80m και βάθους 2,30m), θα αποτελείται από χυτό χωρίς ένωση-σύνδεση μεταξύ του πυθμένα και των τοιχωμάτων περίβλημα από προκατασκευασμένο σκυρόδεμα ελάχιστου σήματος C 45/55.

Για την έδραση των τσιμεντένιων φρεατίων των υπόγειων κάδων και για την σταθεροποίηση του εδάφους θα κατασκευαστεί στον πυθμένα της τάφρου μία βάση από σκυρόδεμα (μπετόν καθαριότητας) πάχους 10 εκ. περίπου.

Το μέγιστο βάρος του προκατασκευασμένου φρεατίου από σκυρόδεμα θα πρέπει να είναι 3.000 κιλά.

Αριθμός Απόφασης: 1047/2020

Τα τοιχώματα του προκατασκευασμένου φρεατίου θα πρέπει να είναι ικανού πάχους μεγίστου 6 εκατοστών, θα πρέπει να παρέχεται η απαιτούμενη αντοχή στην πίεση του εδάφους και να αποτρέπεται η εισροή των νερών της βροχής εντός αυτού καθώς και η διαρροή τυχόν υγρών και στραγγισμάτων στο υπέδαφος.

Το φρεάτιο θα πρέπει να είναι σχεδιασμένο με τρόπο ώστε να επιτρέπει εύκολο καθαρισμό του εσωτερικού χώρου καθώς και την άντληση υγρών που θα έχουν τυχόν εισέλθει εντός αυτού.», υπό «Κάδος αποθήκευσης ανακυκλώσιμων υλικών» (σελ. 5), ορίζεται ότι: «[...]. Ο κάδος αποθήκευσης ανακυκλώσιμων υλικών θα πρέπει να είναι κατασκευασμένος από πολυεστέρα πλήρως ανθεκτικό στη διάβρωση και επαρκώς εύκαμπτο ώστε να αντέχει σε κτυπήματα και προσκρούσεις ο οποίος θα είναι και πυράντοχος (αυτοσβενόμενος) το οποίο θα αποδεικνύεται.

Επίσης ο κάδος για την προστασία του από προσκρούσεις θα περιβάλλεται από χαλύβδινο πλαίσιο γαλβανισμένο εν θερμώ με ελάχιστο πάχος 2mm, εφοδιασμένο με κυλιόμενους τροχούς και λαβές ανύψωσης (για όλο το συγκρότημα). Οι λαβές ανύψωσης θα πρέπει να είναι σύμφωνα με τις μετρήσεις του προτύπου EN 1501-5. [...].», υπό «Πλατφόρμα ασφαλείας» (σελ. 5), ορίζεται ότι: «Η πλατφόρμα ασφαλείας θα πρέπει να είναι κατασκευασμένη από χαλύβδινα προφίλ πάχους περίπου 2mm, επικαλυμμένα με φύλλο χάλυβα πάχους περίπου 1 mm.

Για την ασφάλεια του κοινού αλλά και του προσωπικού αποκομιδής κατά την διαδικασία ανύψωσης και εκφόρτωσης του κάδου, ο εσωτερικός χώρος του υπόγειου προστατευτικού φρεατίου θα είναι εξοπλισμένος με μια μετακινούμενη πλατφόρμα η οποία θα βρίσκεται κάτω από τον κάδο. Κατά την ανύψωση του κάδου η εν λόγω πλατφόρμα, θα πρέπει να μετακινείται προς τα πάνω μέχρι τη στάθμη του πεζοδρομίου ώστε να καλύπτει με ασφάλεια το άνοιγμα του υπόγειου τμήματος και να προστατεύει τους διερχόμενους όσο ο κάδος βρίσκεται απομακρυσμένος από το χώρο του φρεατίου.

Αριθμός Απόφασης: 1047/2020

Η πλατφόρμα ασφαλείας θα πρέπει να είναι κατασκευασμένη σύμφωνα με το ευρωπαϊκό πρότυπο EN 13071-2 και θα είναι πιστοποιημένη να έχει αντοχή σε φορτίο βάρους τουλάχιστον 250 Kg.

Η πλατφόρμα θα υποχωρεί καθέτως προς τα κάτω μόνο κατά την εκ νέου βύθιση του κάδου εντός του περιβλήματος.

Επιπλέον η ως άνω πλατφόρμα θα πρέπει να είναι εφοδιασμένη με διατάξεις και μηχανισμούς που επιτρέπουν εύκολη και ασφαλή πρόσβαση στο εσωτερικό χώρο του προστατευτικού φρεατίου για τυχόν επεμβάσεις συντήρησης και καθαρισμού.», ενώ υπό «2) Υπέργειο τμήμα», «Πλατφόρμα πεζοδρομίου» (σελ. 6), ορίζεται ότι: «[...]. Η πλατφόρμα κάλυψης θα εφάπτεται με τέτοιο τρόπο ώστε να υπάρχει επαρκής στεγανότητα για την αποτροπή έκλυσης δυσάρεστων οσμών και της εισροής των νερών της βροχής εντός του φρεατίου.

Τα μέρη έδρασης του καλύμματος ήτοι της πλατφόρμας πεζοδρόμου θα πρέπει να είναι κατασκευασμένα από γαλβανισμένα εν θερμώ χαλύβδινα προφίλ ελάχιστου πάχους 3mm, σύμφωνα με το πρότυπο ISO 1461 ή αντίστοιχο.

Η πλατφόρμα κάλυψης θα πρέπει να είναι εφοδιασμένη με μια (1) λαβή κατασκευασμένη από ανοξείδωτο χάλυβα καθώς και με αμορτισέρ τα οποία θα είναι κατάλληλα θωρακισμένα από χτυπήματα τα οποία μπορεί να προκληθούν κατά την ανύψωση του πολυεστερικού κάδου.

Η δύναμη ανύψωσης του κάθε αμορτισέρ θα πρέπει να είναι τουλάχιστον 260 κιλά.

Επί ποινής αποκλεισμού ο διαγωνιζόμενος θα πρέπει να υποβάλει την αναφορά απορρόφησης κραδασμών η οποία θα περιέχει πληροφορίες σχετικά με τη δύναμη που παράγεται από το αμορτισέρ.

Η πλατφόρμα θα πρέπει να καλύπτεται με τουλάχιστον 2 στρώματα κάλυψης και πιο συγκεκριμένα με ένα (1) φύλλο γαλβανισμένου χάλυβα ελάχιστου πάχους 2mm και με ένα (1) φύλλο αλουμινίου ελάχιστου πάχους 3mm.

Για την αποφυγή διείδυσης βρόχινου νερού, απαραίτητη θα είναι η τοποθέτηση ενός ακόμα υλικού ανάμεσα στα δυο ανωτέρω φύλλα το οποίο θα πρέπει να αποτελείται από καουτσούκ ή πολυμερές ή άλλο αντίστοιχο υλικό και όχι από άλλα ακρυλικά ή σιλικονούχα υλικά.

Αριθμός Απόφασης: 1047/2020

Η κατασκευή της πλατφόρμας θα πρέπει να περιλαμβάνει πλαίσιο το οποίο θα είναι κατασκευασμένο από χαλύβδινα προφίλ με ελάχιστο πάχος των τμημάτων στήριξης 4mm.

Το πλαίσιο θα λειτουργεί ως κανάλι αποστράγγισης για την προστασία από την διείσδυση των υδάτων της βροχής εντός του φρεατίου.

Η πλατφόρμα θα πρέπει να είναι κατασκευασμένη σύμφωνα με τα Ευρωπαϊκά Πρότυπα 13071-2 και να έχει αντοχή σε φορτίο 600 Kg κατ' ελάχιστο.

Γενικά ο χειρισμός ανοίγματος και κλεισίματος της πλατφόρμας θα πρέπει να είναι εύκολος χωρίς να απαιτείται άσκηση μεγάλης μυϊκής δύναμης και σε κάθε περίπτωση να μπορεί να πραγματοποιείται από ένα άτομο σε συνήθη φυσική κατάσταση. [...]», ενώ τέλος, στα ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ - ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΑΡΚΕΙΑΣ - ΤΕΧΝΙΚΗΣ - ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ - ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΥΠΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI) της υπ' αριθμ. 7Γ/2020 Μελέτης, υπό «1. Οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια» (σελ. 86), ορίζεται ότι: «Όσον αφορά την οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια οι οικονομικοί φορείς απαιτείται:

- να διαθέτουν ολικό γενικό κύκλο εργασιών κατά τις τρεις (3) τελευταίες οικονομικές χρήσεις (έτη 2017, 2018 και 2019) ύψους 8.000.000,00 €.

Διευκρινίζεται ότι ο ως άνω απαιτούμενος ελάχιστος κύκλος εργασιών είναι γενικός, δηλαδή δεν απαιτείται συνάφεια με το είδος της προμήθειας της παρούσας. [...]» και υπό «2. Τεχνική και επαγγελματική ικανότητα» (σελ. 86), ορίζεται ότι: «Όσον αφορά στην τεχνική και επαγγελματική ικανότητα για την παρούσα διαδικασία σύναψης σύμβασης, οι οικονομικοί φορείς απαιτείται:

1) να διαθέτουν εμπειρία στην προμήθεια και εγκατάσταση γωνιάς ανακύκλωσης, την τελευταία τριετία, σε διάρκεια ενός έτους (ήτοι δώδεκα μηνών), έχοντας εγκαταστήσει τουλάχιστον δύο (2) γωνιές ανακύκλωσης.

Η απόδειξη αυτού θα προκύπτει από την προσκόμιση αντίστοιχης βεβαίωσης καλής εκτέλεσης από τον αντίστοιχο φορέα. [...]».

17. Επειδή, παγίως έχει κριθεί ότι η αναθέτουσα αρχή είναι, κατ' αρχήν, ελεύθερη να διαμορφώνει κατά την κρίση της τους όρους της διακήρυξης για την ανάθεση σύμβασης προμήθειας, ως προς τα προς προμήθεια προϊόντα, καθορίζοντας τις τεχνικές προδιαγραφές και τις ανάγκες της από ποσοτική και ποιοτική άποψη, η δε θέσπιση με τη διακήρυξη των προδιαγραφών που κρίνει πρόσφορες ή αναγκαίες για την καλύτερη εξυπηρέτηση των αναγκών της, δεν παραβιάζει τους κανόνες του ανταγωνισμού εκ μόνου του λόγου ότι συνεπάγεται αδυναμία συμμετοχής στον διαγωνισμό ή καθιστά ουσιωδώς δυσχερή την συμμετοχή σε αυτόν των διαγωνιζομένων, των οποίων τα αγαθά δεν πληρούν τις προδιαγραφές αυτές, δεδομένου ότι από τη φύση τους οι προδιαγραφές περιορίζουν τον κύκλο των δυναμένων να συμμετάσχουν στον διαγωνισμό προσώπων, η δε σκοπιμότητα της θέσπισής τους απαραδέκτως αμφισβητείται από τον προτιθέμενο να μετάσχει στον διαγωνισμό (πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 124/2015, 9/2015, 354/2014 κ.ά.). Ελέγχονται, όμως, και στην περίπτωση αυτή, οι τεχνικές προδιαγραφές από την άποψη της τήρησης της αρχής της ίσης μεταχείρισης και της απαγόρευσης των διακρίσεων, καθώς και της αρχής της αναλογικότητας (πρβλ. ΣτΕ 189/2015, ΕΑ ΣτΕ 124/2015, 9/2015, 354/2014 κ.ά.). Περαιτέρω, η θέσπιση όρων τεχνικής ικανότητας των προσφερόντων, ενόψει των περιορισμών που συνεπάγονται, πρέπει να δικαιολογείται από τη φύση, την ποσότητα, το μέγεθος, τη σπουδαιότητα, την πολυπλοκότητα και τις εξειδικευμένες απαιτήσεις της προς ανάθεση σύμβασης, ώστε να μην παραβιάζεται ομοίως η γενική αρχή της αναλογικότητας που ορίζει κατά το ενωσιακό δίκαιο, ότι οι όροι αυτού δεν πρέπει να βαίνουν πέραν του μέτρου που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου (βλ. ΕΛΣυν 2590/2016, ΔΕΕ C-213/07, Μηχανική Α.Ε. σκ. 44-48 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία, C-234/03 CONTSE και τη 2^η αιτιολογική σκέψη της Οδηγίας 2004/18/ΕΚ). Ως εκ τούτου, τα κριτήρια και τα μέσα απόδειξης της ελάχιστης απαιτούμενης τεχνικής ικανότητας των υποψηφίων που επιλέγονται από τις αναθέτουσες αρχές πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να σχετίζονται με την ορθή και αποτελεσματική εκτέλεση της σύμβασης και να μην άγουν σε υπέρμετρο περιορισμό του δικαιώματος πρόσβασης στον διαγωνισμό, ώστε να

διασφαλίζεται η ανάπτυξη ανταγωνισμού και η επιλογή της βέλτιστης προσφοράς (ΕΛΣυν Τμ. Μείζονος – Επταμελούς Σύνθεσης 3372/2011, 3065/2014, VI Τμ. 2484/2012, 558/2014, 3392/2015, 1759, 3329/2015).

18. Επειδή, ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 54 παρ. 2 του Ν. 4412/2016, το οποίο ενσωμάτωσε στην εθνική έννομη τάξη το άρθρο 42 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ, θα πρέπει οι τεχνικές προδιαγραφές της διακήρυξης να εξασφαλίζουν ισότιμη πρόσβαση των οικονομικών φορέων στη διαδικασία σύναψης της σύμβασης και επιπλέον να μην θέτουν αδικαιολόγητα εμπόδια στην ανάπτυξη υγιούς ανταγωνισμού, υπό την έννοια ότι οφείλουν να αποφεύγουν διατάξεις που οδηγούν σε τεχνητό περιορισμό του ανταγωνισμού μέσω απαιτήσεων που ευνοούν συγκεκριμένο οικονομικό φορέα, μέσω της ενσωμάτωσης σε αυτής χαρακτηριστικών που διακρίνουν συνήθως τα προϊόντα/υπηρεσίες του τελευταίου, ούτε να συνεπάγονται αδικαιολόγητους φραγμούς στην ελεύθερη ανάπτυξη ανταγωνισμού (βλ. απόφαση ΕΛΣυν, Τμήμα VI 2402/2010), καθώς επίσης, και συμφώνως με την αρχή της διαφάνειας, να μην περιλαμβάνουν ορολογία, η οποία θα μπορούσε να οδηγήσει σε απροσδιοριστία, ούτε στοιχεία που μειώνουν τον ανταγωνισμό ή δημιουργούν διακρίσεις (ΑΕΠΠ 206/2017). Εξάλλου είναι αδικαιολόγητος ο περιορισμός του ανταγωνισμού μέσω τεχνικής προδιαγραφής που λειτουργεί ως κριτήριο αποκλεισμού από την ανάθεση, όταν μεταξύ άλλων δεν συνδέεται με το αντικείμενο της σύμβασης (πρβλ. σημ. 46 Προοιμίου Οδηγίας 2014/24/ΕΕ, βλ. και ΔΕΕ, απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 2002, C-513/99 Concordia, Συλλογή 2002, σ. I-7213, σκέψεις 59 και 65, απόφαση της 4ης Δεκεμβρίου 2003, C-448/01 Wienstrom, Συλλογή 2003, σ. I4527, σκέψη 34) ή παραβιάζει αρχές του ενωσιακού δικαίου, όπως της ίσης μεταχείρισης (ΔΕΕ, απόφαση της 12ης Μαρτίου 2015, C-538/13 eVigilo, Ηλεκτρ. Συλλογή ECLI:EU:C:2015:166, σκέψη 33, απόφαση της 29ης Απριλίου 2004, C-496/99 P, Επιτροπή κατά CAS Succhi di Frutta, Συλλογή 2004, σ. I-3801, σκέψη 110, απόφαση 6ης Νοεμβρίου 2014, C-42/13 Cartiera dell' Adda, Ηλεκτρ. Συλλογή EU:C:2014:2345, σκέψη 44, απόφαση της 10ης Μαΐου 2012, C-368/10 Επιτροπή κατά Βασιλείου Κάτω

Χωρών, Ηλεκτρ. Συλλογή ECLI:EU:C:2012:284, σκέψη 87 και Προτάσεις Γεν. Εισαγγελέως Kokkot στην ίδια υπόθεση, σημ. 104).

19. Επειδή επιπλέον, όπως συνάγεται από τη ρητή διατύπωση των άρθρων 18, 24, 42 και 56 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ, (ενδεικτικά) τις σκέψεις 37, 45 και 90 της ίδιας Οδηγίας, αλλά και τα αντίστοιχα άρθρα 18, 24, 54 και 71 του Ν. 4412/2016, οι αναθέτουσες αρχές κατά τη διεξαγωγή των διαγωνιστικών διαδικασιών ενώπιόν τους, οφείλουν να αντιμετωπίζουν τους οικονομικούς φορείς ισότιμα, χωρίς αδικαιολόγητες διακρίσεις και να ενεργούν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους με τρόπο διαφανή και αναλογικό. Εξάλλου, όπως γίνεται παγίως δεκτό (βλ. ΕλΣυν Τμήμα Μείζονος-Επταμελούς Σύμβασης 3065/2014) οι αναθέτουσες αρχές είναι κατ' αρχήν ελεύθερες να διαμορφώνουν τους όρους της διακήρυξης κατά την κρίση τους, καθορίζοντας με γνώμονα τις εκάστοτε ανάγκες τους ως κριτήρια καταλληλότητας ή ανάθεσης ειδικότερα τεχνικά χαρακτηριστικά από ποσοτική και ποιοτική άποψη. Για τον λόγο αυτό, η θέσπιση με τη διακήρυξη προδιαγραφών που η αναθέτουσα αρχή κρίνει πρόσφορες ή απαραίτητες για την εξυπηρέτηση των αναγκών της, δεν δύναται να θεωρηθεί ότι παραβιάζει άνευ ετέρου τις προαναφερόμενες διατάξεις και θεμελιώδεις αρχές του ενωσιακού δικαίου, που έχουν ενσωματωθεί και στην εθνική έννομη τάξη και ιδιαιτέρως τους κανόνες του ανταγωνισμού, εκ μόνου του λόγου ότι συνεπάγεται ενδεχομένως αδυναμία συμμετοχής στο διαγωνισμό ή καθιστά δυσχερή τη συμμετοχή σε αυτόν δυνητικών υποψηφίων που δεν πληρούν τις προδιαγραφές αυτές, δεδομένου ότι από τη φύση τους οι εκάστοτε τιθέμενες προδιαγραφές περιορίζουν τον κύκλο των δυνάμενων να συμμετάσχουν στο διαγωνισμό προσώπων (βλ. Τμήμα Μείζονος-Επταμελούς Σύμβασης 3372/2011).

20. Επειδή ειδικότερα, λόγοι με τους οποίους ο προτιθέμενος να μετάσχει στο διαγωνισμό επιχειρεί, υπό τη μορφή της κατά τρόπο γενικό αμφισβητήσεως της νομιμότητας συγκεκριμένων όρων της διακηρύξεως, να προσδιορίσει, κατά τις δικές του επαγγελματικές ανάγκες και δυνατότητες, τα προς προμήθεια είδη και να καθορίσει, με βάση δικές του εκτιμήσεις, τα κριτήρια για την ανάδειξη του

αναδόχου, είναι απορριπτέοι ως απαράδεκτοι (βλ. ΕΑ ΣΤΕ 303/2007, 307/2007), ενώ ομοίως έχει παγίως κριθεί, ότι απαράδέκτως προβάλλονται ισχυρισμοί ως προς την σκοπιμότητα της θέσπισης συγκεκριμένης προδιαγραφής (βλ. ΕΑ ΣΤΕ 354/2014, 1140/2010 ΕΑ ΣΤΕ 3719/2011, 1140/2010, 1354, 670/2009, 438/2008, 977/2006 κ.ά.).

21. Επειδή, σχετικά με τον πρώτο λόγο της υπό κρίση προσφυγής, υπό «1) ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΧΩΡΙΣ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΩΡΙΜΟΤΗΤΑΣ ΚΑΤ' ΑΝΑΛΟΓΙΚΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΑΡΘΡΟΥ 49 ΤΟΥ Ν. 4412/2016.» (σελ. 4-7 της προσφυγής), η προσφεύγουσα αιτείται την ακύρωση της συγκεκριμένης διαγωνιστικής διαδικασίας για την επίμαχη Ομάδα Γ αυτής, όπως αυτή προκηρύχθηκε, δυνάμει της προσβαλλόμενης διακήρυξης, καθώς, όπως ισχυρίζεται, τόσο η ποσότητα των προς προμήθεια ειδών είναι υπέρμετρα μεγάλη, αλλά και ο προϋπολογισμός της προς ανάθεση σύμβασης, είναι τεράστιος, χωρίς όμως να είναι ώριμες οι συνθήκες για την εκτέλεση ενός τέτοιου έργου με αντίστοιχο προϋπολογισμό, υπό την έννοια του άρθρου 49 του Ν. 4412/2016. Επί του ανωτέρω πρώτου λόγου προσφυγής, η αναθέτουσα αρχή, δυνάμει των από 20.07.2020 Απόψεών της, οι οποίες κοινοποιήθηκαν μέσω της «επικοινωνίας» του διαγωνισμού στον διαδικτυακό τόπο του Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ. στις 20.07.2020, υπό «IV. Αντίκρουση λόγων προδικαστικής προσφυγής», υποστηρίζει τα εξής: «[...]. **IV.A. Αντίκρουση Α' Λόγου Προδικαστικής Προσφυγής**

Υποστηρίζει με τον πρώτο λόγο της προδικαστικής προσφυγής της η προσφεύγουσα ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 49 παρ. 2 περ. β' του ν. 4412/2016 ως προς την ωριμότητα της σύμβασης, διότι δεν έχει προηγηθεί μελέτη για τη σημεία όπου θα τοποθετηθούν οι κάδοι και δεν έχουν γίνει αρχαιολογικές έρευνες και μελέτες στους χώρους αυτούς.

Ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί ως άνευ εννόμου συμφέροντος και άρα απαράδέκτως προβαλλόμενος, διότι η προσφεύγουσα δεν επικαλείται ούτε αποδεικνύει κάποια βλάβη από την υποτιθέμενη έλλειψη ωριμότητα της προκηρυχθείσας σύμβασης. Πέραν των ρητορικού τύπου ερωτημάτων («Πώς

λοιπόν χωρίς άδεια της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας εκκινείται μια τέτοια διαδικασία;», «Πώς θα τοποθετηθούν οι κάδοι χωρίς προηγουμένως να έχουν γίνει μελέτες για τα δίκτυα κοινής ωφέλειας ή και ενδεχομένως αρχαιολογικά ευρήματα;»), η προσφεύγουσα προσχηματικώς επικαλείται το ενδεχόμενο, εάν αναδειχθεί ανάδοχος και ενώ θα έχει εισάγει -κατά τους ισχυρισμούς της- «τεράστιες ποσότητες κάδων», να μη μπορέσει τελικά να τους εγκαταστήσει λόγω ελλείψεως των επιβαλλόμενων μελετών και αδειοδοτήσεων, με αντίστοιχη ζημία της.

Σε κάθε περίπτωση, ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως αβάσιμος. Η μέλλουσα να συναφθεί σύμβαση αποτελεί σύμβαση προμήθειας και όχι σύμβαση έργου, όπως προκύπτει από την περιγραφή του αντικειμένου της και τους κωδικούς CPV στους οποίους υπάγεται (CPV 42416210-0, 44613700-7). Το ότι η σύμβαση περιλαμβάνει παρεμπιπτόντως και εργασίες εγκατάστασης των ειδών δεν αλλοιώνει τον χαρακτήρα της ως σύμβασης προμήθειας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 2 παρ. 1 περ. 8 του ν. 4412/2016. Αλλά ακόμα και εάν ήθελε θεωρηθεί ότι αποτελεί μεικτή σύμβαση, προμήθειας και έργου, το κύριο αντικείμενο αυτής -το οποίο καθορίζεται με ακρίβεια ως προς όλες τις τεχνικές προδιαγραφές- είναι η προμήθεια των συστημάτων, και όχι οι εργασίες τοποθέτησης αυτών, οι οποίες έχουν παρακολουθηματικό χαρακτήρα και επομένως η σύμβαση ανατίθεται σύμφωνα με τις διατάξεις που διέπουν την ανάθεση των συμβάσεων προμηθειών (άρθρο 4 παρ. 2 του ν. 4412/2016).

Επισημαίνεται ότι ακόμη και στις δημόσιες συμβάσεις έργων το κόστος των αρχαιολογικών εργασιών και των μετατοπίσεων ΟΚΩ επειδή ακριβώς δεν μπορεί να υπολογιστεί με ακρίβεια εκ των προτέρων καλύπτεται από τις δαπάνες των απροβλέπτων της παρ. 3 του άρθρου 156 του Ν. 4412/2016 (Α' 147).

Σε κάθε περίπτωση ο Σύνδεσμός μας υπολόγισε το μέσο κόστος προμήθειας και εγκατάστασης των εν λόγω συστημάτων μετά από σχετική έρευνα αγοράς και σε περίπτωση υπέρβασης αυτού υπάρχει η δυνατότητα τροποποίησης της σύμβασης σύμφωνα με τους όρους της παρ. 2 του άρθρου 132 του Ν. 4412/2016.

Ως εκ τούτου, οι διατάξεις περί δημοσίων έργων και περί μελετών καθώς και πρόδρομων εργασιών τις οποίες επικαλείται η προσφεύγουσα, και δη η διάταξη του άρθρου 49 παρ. 2 περ. β' του ν. 4412/2016, δεν βρίσκουν πεδίο εφαρμογής στην υπό ανάθεση σύμβαση προμήθειας και ο πρώτος λόγος της προδικαστικής προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.».

22. Επειδή, ενόψει των εκατέρωθεν προβαλλόμενων ισχυρισμών, πρέπει να ειπωθούν τα ακόλουθα. Όπως βάσιμα προβάλλει η αναθέτουσα αρχή, αλλά και προκύπτει άνευ άλλου τινός από το κανονιστικό πλαίσιο διεξαγωγής του επίμαχου διαγωνισμού, η επικαλούμενη από την προσφεύγουσα διάταξη του άρθρου 49 παρ. 2 αφορά κατά τη ρητή αυτής διατύπωση ειδικά τις δημόσιες συμβάσεις έργων και μελετών. Εντούτοις, από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 2 παρ. 1 περίπτωση 8) και 4 παρ. 1 και 2 του Ν. 4412/2016, συνάγεται πέραν πάσης αμφιβολίας ότι το προεξάρχον και κύριο στοιχείο της παρούσας σύμβασης είναι πράγματι η προμήθεια ειδών, ενώ οι όποιες κατασκευαστικές εργασίες απαιτούνται, υπό την έννοια της εκτέλεσης έργου, αποτελούν το μέσο εξυπηρέτησης του κύριου αντικειμένου της σύμβασης (πρβλ. και ΣτΕ 780/2019), καθώς οι εργασίες τοποθέτησης των κάδων έχουν παρακολουθηματικό χαρακτήρα. Ακόμα συνεπώς και αν υποθεθεί ότι πράγματι διαπιστώνεται περίπτωση μεικτής σύμβασης κατά την έννοια του άρθρου 4 του Ν. 4412/2016, η προμήθεια των δημοπρατούμενων ειδών, αποτελεί τη βασική υποχρέωση του αναδόχου έναντι της αναθέτουσας αρχής, ενώ παρεπόμενο χαρακτήρα έχουν όλες οι λοιπές υποχρεώσεις που τον βαρύνουν. Το ότι οι εργασίες εγκατάστασης του υπό προμήθεια εξοπλισμού είναι δευτερεύοντος και συμπληρωματικού χαρακτήρα σε σχέση με την προμήθεια ενισχύεται άνευ άλλου τινός και από την ανάλυση του προϋπολογισμού του διαγωνισμού, όπως παρατίθεται στο κείμενο της διακήρυξης, από την οποία συνάγεται ότι οι εργασίες αυτές καλύπτουν ένα μικρό μόνο μέρος του προϋπολογισμού για την εγκατάσταση κάθε κάδου (ΕΑ ΣτΕ 52/2018, πρβλ. ΣτΕ 2387/2009 7μ.), ενώ είναι σαφές ότι το κόστος των εργασιών εγκατάστασης καλύπτει το ελασσον μέρος του συνολικού προϋπολογισμού της σύμβασης έναντι της προμήθειας

του απαιτούμενου εξοπλισμού (ΕΑ ΣΤΕ 52/2018, πρβλ. ΣΤΕ 736, 201/2012, 423/2011, ΕΑ ΣΤΕ 713/2012, 124/2009 και ΕΑ ΣΤΕ 86/2018), υπό την έννοια ότι η προμήθεια αποτελεί το κύριο αντικείμενο της σύμβασης όχι μόνο ποσοτικά, αλλά και ποιοτικά. Στο αυτό συμπέρασμα οδηγεί και η απερίφραστη διατύπωση της ίδιας της παρ. 2 του άρθρου 4 του Ν. 4412/02016 που ορίζει ότι: «Οι συμβάσεις που έχουν ως αντικείμενο δύο ή περισσότερα είδη συμβάσεων (έργα, υπηρεσίες ή προμήθειες) ανατίθενται, σύμφωνα με τις διατάξεις που εφαρμόζονται στο είδος της σύμβασης που χαρακτηρίζει το κύριο αντικείμενο της σχετικής σύμβασης. Στην περίπτωση μεικτών συμβάσεων που αποτελούνται εν μέρει από υπηρεσίες κατά την έννοια των [άρθρων 107 έως 110](#) και εν μέρει από άλλες υπηρεσίες ή μεικτών συμβάσεων που αποτελούνται εν μέρει από υπηρεσίες και εν μέρει από προμήθειες, το κύριο αντικείμενο καθορίζεται, σύμφωνα με το ποια από τις εκτιμώμενες αξίες των αντίστοιχων υπηρεσιών ή προμηθειών είναι η υψηλότερη.». Έτι περαιτέρω και ανεξάρτητα από τα προλεχθέντα, οι προβαλλόμενοι ισχυρισμοί της προσφεύγουσα πάσχουν και αοριστίας, καθώς πέραν των γενικών και ανυποστήριχτων αιτιάσεων που προβάλλει, δεν επικαλείται συγκεκριμένα στοιχεία και απτές αποδείξεις που θα μπορούσαν να εγείρουν ζήτημα έλλειψης ωριμότητας για την προκήρυξη της επίμαχης σύμβασης καθ' οιονδήποτε τρόπο. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, ο πρώτος λόγος προσφυγής κρίνεται απορριπτέος εκτός από αόριστος και ως νόμω και ουσία αβάσιμος, ενώ πρέπει να γίνουν δεκτοί οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής.

23. Επειδή, σχετικά με τον δεύτερο λόγο της υπό κρίση προσφυγής, υπό «2) ΑΟΡΙΣΤΙΑ ΔΙΑΤΥΠΩΣΗΣ ΣΤΙΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι) ΚΑΙ ΚΑΤ' ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΕΛΛΕΙΜΑ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ» (σελ. 7-8 της προσφυγής), η προσφεύγουσα αιτείται την ακύρωση της συγκεκριμένης διαγωνιστικής διαδικασίας για την επίμαχη Ομάδα Γ αυτής, όπως αυτή προκηρύχθηκε, δυνάμει της προσαλλόμενης διακήρυξης, καθώς, όπως ισχυρίζεται, είναι αδύνατη εκ μέρους οιοδήποτε ενδιαφερόμενου οικονομικού φορέα, να διαμορφώσει την οικονομική του προσφορά υπό καθεστώς διαφάνειας και ίσης

μεταχείρισης, δεδομένου ότι από τους προσβαλλόμενους με τον εξεταζόμενο λόγο, όρους της διακήρυξης, δεν προδιαγράφεται ούτε σε ποιούς Δήμους, ούτε σε ποιά σημεία θα τοποθετηθούν τα υπό προμήθεια συστήματα. Επί του ανωτέρω δεύτερου λόγου προσφυγής, η αναθέτουσα αρχή, με τις Απόψεις της, υποστηρίζει τα εξής: «[...]. **B. Αντίκρουση Β' Λόγου Προδικαστικής Προσφυγής**

Προβάλλει με τον δεύτερο λόγο της προσφυγής της η προσφεύγουσα ότι επειδή δεν προσδιορίζονται στη Διακήρυξη οι Δήμοι και τα ακριβή σημεία εντός της περιφέρειας εκάστου στα οποία θα τοποθετηθούν τα προς προμήθεια συστήματα, ώστε να προσδιορίζεται το έδαφος όπου θα τοποθετηθεί καθένα εξ αυτών, δημιουργείται αοριστία που καθιστά αδύνατη για αυτήν την σύνταξη της προσφοράς της.

Ωστόσο, η απουσία προσδιορισμού τόσο των Δήμων όσο και των σημείων εγκατάστασης των υπό προμήθεια κάδων, υπαγορεύεται από την ίδια τη φύση της συμφωνίας πλαίσιο, ως ευέλικτου μηχανισμού με τον οποίο οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να συνάπτουν συμβάσεις με τους προμηθευτές της συμφωνίας-πλαίσιο, προσαρμόζοντας τις ανάγκες τους στις συνθήκες της αγοράς και στις τεχνικές και οικονομικές εξελίξεις που λαμβάνουν χώρα κατά τη διάρκεια ισχύος της συμφωνίας-πλαίσιο.

Εν προκειμένω, όπως ακριβώς προδιαγράφεται και στις διατάξεις του ν. 4412/2016 για τις συμφωνίες-πλαίσιο, ο ΕΔΣΝΑ, ως αναθέτουσα αρχή προέβη σε μακροπρόθεσμο προσδιορισμό των αναγκών του σε εξοπλισμό για την υλοποίηση προγραμμάτων Διαλογής στην Πηγή (ΔσΠ) Αποβλήτων, συγκεντρώνοντας και ομαδοποιώντας τις ανάγκες αυτές και επιλέγοντας για την ανάθεσή τους τη μέθοδο της συμφωνίας-πλαίσιο. Οι επιμέρους διαφοροποιήσεις που θα ανακύψουν στο μέλλον, κατά τη διάρκεια της ισχύος της συμφωνίας-πλαίσιο που θα συναφθεί, θα προσδιορίζονται κατά τη διαδικασία σύναψης των εκτελεστικών συμβάσεων. Ωστόσο τα κρίσιμα στοιχεία για τη διαμόρφωση της προσφοράς των ενδιαφερομένων καθορίζονται στην Διακήρυξη, καθόσον προσδιορίζονται και ο -μέγιστος- αριθμός των υπό προμήθεια συστημάτων, και

οι διαστάσεις των υπό προμήθεια συστημάτων, από τις οποίες και προκύπτουν με σαφήνεια οι αναγκαίες εργασίες τοποθέτησής τους και το κόστος αυτών.

Επομένως, ουδεμία ασάφεια της Διακήρυξης υπάρχει που να εμποδίζει την σύνταξη προσφοράς για την ανάληψη της σύμβασης, η οποία, επαναλαμβάνουμε, αποτελεί συμφωνία πλαίσιο και άρα εξ ορισμού έχει μη δεσμευτικό χαρακτήρα (σύμφωνα με όσα αναλυτικώς παρατίθενται κατωτέρω).

Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 39 παρ. 4 του ν. 4412/2016 : «4. Όταν συνάπτεται συμφωνία-πλαίσιο με ένα μόνο οικονομικό φορέα, οι συμβάσεις που βασίζονται σε αυτή τη συμφωνία-πλαίσιο ανατίθενται, σύμφωνα με τους όρους της συμφωνίας-πλαίσιο. Για την ανάθεση των συμβάσεων αυτών, οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να διαβουλευούνται γραπτώς με τον οικονομικό φορέα που είναι συμβαλλόμενο μέρος στη συμφωνία-πλαίσιο, ζητώντας του, εάν χρειάζεται, να συμπληρώσει την προσφορά του.».

Κατ' εφαρμογήν της ανωτέρω διάταξης, ειδικότερες συνθήκες εκτέλεσης των εργασιών εγκατάστασης των συστημάτων, αν τυχόν ήθελε υποθεθεί ότι θα ανακύψουν, όπως αυτές που επικαλείται η προσφεύγουσα (π.χ. εκσκαφές σε βραχώδες έδαφος), οι οποίες ενδεχομένως δεν ήταν γνωστές ούτε στην αναθέτουσα αρχή ούτε στον ανάδοχο της συμφωνίας-πλαίσιο, αναγνωρίζονται και αντιμετωπίζονται ήδη από τον νομοθέτη, στο πλαίσιο επιτρεπόμενης έγγραφης διαβούλευσης μεταξύ των συμβαλλομένων στη συμφωνία-πλαίσιο κατά το στάδιο εκτέλεσης αυτής, ήτοι κατά το στάδιο σύναψης συγκεκριμένης εκτελεστικής σύμβασης. Η διαβούλευση αυτή, δε, σύμφωνα με το νόμο μπορεί να οδηγήσει σε συμπλήρωση της προσφοράς του αναδόχου και επομένως και σε συμπλήρωση της συμφωνίας-πλαίσιο.».

24. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω εκτεθέντων, πρέπει να γίνουν δεκτές οι ακόλουθες παραδοχές. Όπως βάσιμα διατείνεται η αναθέτουσα αρχή, αλλά και προκύπτει από τη ρητή διατύπωση του άρθρου 2 παρ. 1 περίπτωση 10) και της παρ. 4 και 5 του άρθρου 39 του Ν. 4412/2016, η σύναψη της «συμφωνίας-πλαίσιο» μεταξύ μίας ή περισσότερων αναθετουσών αρχών και ενός ή περισσότερων οικονομικών φορέων, δύναται να έχει γενικό χαρακτήρα,

προσδιορίζοντας τουλάχιστον, τις τιμές και ενδεχομένως τις απαιτούμενες ποσότητες που αποτελούν το συμβατικό αντικείμενο του διαγωνισμού, ενώ οι λοιποί όροι που εξειδικεύουν το περιεχόμενο της σύμβασης, μπορούν να καθορίζονται είτε με νέο διαγωνισμό (βλ. πχ. περίπτωση γ) της παρ. 5 του άρθρου 39), εφόσον δεν έχουν καθοριστεί επαρκώς όλοι οι όροι διεξαγωγής του διαγωνισμού, με την αρχική «συμφωνία-πλαίσιο», είτε κατόπιν διαβούλευσης με τον οικονομικό φορέα που είναι μέρος της «συμφωνίας-πλαίσιου», προκειμένου αυτός να συμπληρώσει κατάλληλα την προσφορά του. Υπό την έννοια αυτή, η συναφθείσα «συμφωνία-πλαίσιο» έχει τον χαρακτήρα «σύμβασης-ομπρέλας», η οποία περιλαμβάνει μεν κατ' ελάχιστον τις τιμές και όπου ενδείκνυται τις ποσότητες των προς προμήθεια ειδών, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, καταλείποντας ωστόσο, κατά ρητή νομοθετική επιταγή, την περαιτέρω εξειδίκευση των ειδικότερων όρων, στις επιμέρους εκτελεστικές αυτής συμβάσεις που (ενδεχομένως) θα προκηρυχθούν και θα υπογραφούν κατά το χρονικό διάστημα ισχύος της αρχικής «συμφωνίας-πλαίσιο», με τον ή τους συμμετέχοντες στη «συμφωνία-πλαίσιο», οικονομικούς φορείς. Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να υποστηριχθεί βάσιμα ότι συντρέχει περίπτωση παράνομης παράλειψης εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής κατά τη σύνταξη των όρων της επίμαχης διακήρυξης για την προσβαλλόμενη Ομάδα Γ, ιδιαίτερα κατά τρόπο που να οδηγεί σε αδυναμία των εν δυνάμει συμμετεχόντων οικονομικών φορέων να διαμορφώσουν νομίμως την οικονομική τους προσφορά και δη υπό καθεστώς πλήρους διαφάνειας και ίσης μεταχείρισης, πολλώ δε μάλλον, εφόσον έχουν τηρηθεί όλες οι διατυπώσεις δημοσιότητας για το σύνολο των όρων του διαγωνισμού, αυτοί έχουν καταστεί γνωστοί σε απροσδιόριστο αριθμό εν δυνάμει συμμετεχόντων και σαφώς έχουν οριζόντια εφαρμογή. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, ο δεύτερος λόγος προσφυγής κρίνεται απορριπτέος ως νόμω και ουσία αβάσιμος, ενώ πρέπει να γίνουν δεκτοί οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής.

25.Επειδή, σχετικά με τον τρίτο λόγο της υπό κρίση προσφυγής, υπό «3) ΑΟΡΙΣΤΙΑ ΔΙΑΤΥΠΩΣΗΣ ΣΤΙΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι)

ΚΑΙ ΚΑΤ' ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΕΛΛΕΙΜΑ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ» (σελ. 8-10 της προσφυγής), η προσφεύγουσα αιτείται την ακύρωση της συγκεκριμένης διαγωνιστικής διαδικασίας για την επίμαχη Ομάδα Γ αυτής, όπως αυτή προκηρύχθηκε, δυνάμει της προσβαλλόμενης διακήρυξης, καθώς, όπως ισχυρίζεται, είναι αδύνατη εκ μέρους οιοδήποτε ενδιαφερόμενου οικονομικού φορέα, να διαμορφώσει την οικονομική του προσφορά υπό καθεστώς πλήρους διαφάνειας και ανάπτυξης συνθηκών υγιούς ανταγωνισμού, δεδομένου ότι από τους προσβαλλόμενους με τον εξεταζόμενο λόγο όρους της διακήρυξης, συνάγεται κατά την προσφεύγουσα ότι ο ίδιος ο αναθέτων φορέας αναγνωρίζει ότι πρόκειται για μια διαδικασία υπό αίρεση. Επί του ανωτέρω τρίτου λόγου προσφυγής, η αναθέτουσα αρχή, με τις Απόψεις της, υποστηρίζει τα εξής: «[...].

Γ. Αντίκρουση Γ' Λόγου Προδικαστικής Προσφυγής

Προβάλλει με τον τρίτο λόγο της προσφυγής της η προσφεύγουσα ότι δεν προσδιορίζονται στη Διακήρυξη καθορισμένη ποσότητα κάδων που θα προμηθευτεί ο Σύνδεσμός μας, αλλά προβλέπεται ότι η σύναψη εκτελεστικών συμβάσεων θα πραγματοποιηθεί μόνο εφόσον κριθεί σκόπιμο και ότι τούτο αφενός καθιστά τη μέλλουσα να συναφθεί σύμβαση, μη επιτρεπόμενη εκ του νόμου σύμβαση υπό αίρεση και αφετέρου δεν επιτρέπει τη σύνταξη ρεαλιστικών προσφορών, διότι ο καθορισμός της τιμής των προσφερόμενων ειδών γίνεται με βάση την παραγγελλόμενη ποσότητα.

Ωστόσο όλοι οι ανωτέρω ισχυρισμοί της προσφεύγουσας αφενός στηρίζονται επί εσφαλμένης προϋπόθεσης και αφετέρου παραγνωρίζουν τη φύση της μέλλουσας να συναφθεί συμβάσεως ως σύμβασης-πλαίσιο. Ειδικότερα:

Κατ' αρχάς, η ποσότητα/ο αριθμός των υπό προμήθεια συστημάτων που δύνανται να ανατεθούν στον ανάδοχο της συμφωνίας-πλαίσιο καθορίζονται στη Διακήρυξη σε 410 γωνιές ανακύκλωσης, τεσσάρων, πέντε και έξι ρευμάτων που περιλαμβάνουν την προμήθεια και εγκατάσταση υπόγειου/ων κάδου/ων ανακύκλωσης.

Περαιτέρω, σύμφωνα με τον ορισμό που περιλαμβάνεται στο άρθρο 2 παρ. 1 περ. 10 του ν. 4412/2016: «ως «συμφωνία - πλαίσιο» νοείται μία

συμφωνία που συνάπτεται μεταξύ μιας ή ενός ή περισσότερων αναθετουσών αρχών/αναθετόντων φορέων και ενός ή περισσότερων οικονομικών φορέων, η οποία αποσκοπεί στον καθορισμό των όρων που διέπουν τις συμβάσεις που πρόκειται να συναφθούν κατά τη διάρκεια συγκεκριμένης περιόδου, ιδίως όσον αφορά τις τιμές και, όπου ενδείκνυται, τις προβλεπόμενες ποσότητες».

Επομένως, εξ ορισμού, ο καθορισμός των υπό προμήθεια ποσοτήτων του είδους δεν αποτελεί ουσιώδες και απαραίτητο εκ του νόμου στοιχείο σε μια σύμβαση-πλαίσιο προμήθειας.

Αντιθέτως, η προσφυγή στη σύναψη συμφωνίας-πλαίσιο δικαιολογείται στις περιπτώσεις που η αναθέτουσα αρχή έχει προγραμματισμένες πάγιες και επαναλαμβανόμενες εντός συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος ανάγκες, οι ανάγκες αυτές έχουν σταθερά χαρακτηριστικά, αλλά δεν είναι γνωστή η ακριβής ποσότητά τους (των αναγκών).

Βασικό χαρακτηριστικό της συμφωνίας-πλαίσιο όπως διεξοδικά παραθέσαμε στο Κεφ. II των Απόψεών μας είναι ο μη δεσμευτικός χαρακτήρας της. Η συμφωνία - πλαίσιο δεν δημιουργεί από μόνη της μια νομικά δεσμευτική σύμβαση. Σε αντίθεση με τις επιμέρους εκτελεστικές συμβάσεις που συνάπτονται σε βάσει της συμφωνίας-πλαίσιο, η ίδια η συμφωνία-πλαίσιο δεν αποτελεί δημόσια σύμβαση. Τα μέρη σε μια συμφωνία-πλαίσιο δεν υποχρεούνται εκ του νόμου να παρέχουν ή να δεχτούν τις υπηρεσίες που αποτελούν αντικείμενο της συμφωνίας-πλαίσιο, παρά μόνον εάν και όταν η αναθέτουσα αρχή ζητήσει τη σύναψη συγκεκριμένης σύμβασης. Ο μη υποχρεωτικός χαρακτήρας της συμφωνίας-πλαίσιο παρέχει στην αναθέτουσα αρχή την ευχέρεια να επιλέξει εάν θα χρησιμοποιήσει τελικά τη συμφωνία-πλαίσιο. Ο μη δεσμευτικός χαρακτήρας της συμφωνίας-πλαίσιο αποτελεί μειονέκτημα για τους οικονομικούς φορείς που συμμετέχουν στη συμφωνία-πλαίσιο, δεδομένου ότι δεν γνωρίζουν εάν τελικά θα τους ανατεθεί κάποιο συμβατικό αντικείμενο.

Ωστόσο, το ενδεχόμενο αυτό αποτελεί χαρακτηριστικό της ίδιας της σύμβασης-πλαίσιο και υπό την έννοια αυτή, η «αίρεση» ανάθεσης εκτελεστικής σύμβασης ενυπάρχει στην σύμβαση-πλαίσιο και δεν είναι αντίθετη στις διατάξεις του ν. 4412/2016 όπως αβάσιμα υποστηρίζει η προσφεύγουσα.».

26. Επειδή, αναφορικά με τον υπό κρίση λόγο προσφυγής, ισχύουν *mutatis mutandis* τα προαναφερόμενα ανωτέρω στη σκέψη 24 της παρούσας, στην οποία παραπέμπουμε προς αποφυγή άσκοπων επαναλήψεων. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, όπως βάσιμα υποστηρίζει και η αναθέτουσα αρχή, εξαιτίας της ίδιας της φύσης της «συμφωνίας-πλαίσιο» δεν είναι υποχρεωτικό να καθοριστούν εκ των προτέρων οι ποσότητες των προς προμήθεια ειδών και ως εκ τούτου, κρίνεται απορριπτέος ως νόμω και ουσία αβάσιμος ο τρίτος λόγος προσφυγής, ενώ πρέπει να γίνουν δεκτοί οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής.

27. Επειδή, σχετικά με τον τέταρτο λόγο της υπό κρίση προσφυγής, υπό «4) ΑΟΡΙΣΤΙΑ ΔΙΑΤΥΠΩΣΗΣ ΣΤΙΣ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι) ΚΑΙ ΚΑΤ' ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΕΛΛΕΙΜΑ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ» (σελ. 10-11 της προσφυγής), η προσφεύγουσα αιτείται την ακύρωση της συγκεκριμένης διαγωνιστικής διαδικασίας για την επίμαχη Ομάδα Γ αυτής, όπως αυτή προκηρύχθηκε, δυνάμει της προσβαλλόμενης διακήρυξης, καθώς, όπως ισχυρίζεται, η αόριστη απαίτηση της ενσωματωμένης κονσόλας αναγνώρισης-ζύγισης-καταγραφής, χωρίς περαιτέρω εξειδίκευση των τεχνικών χαρακτηριστικών της, προκαλεί αβεβαιότητα στον εκάστοτε προσφέροντα, σχετικά με το ποιά τεχνικά χαρακτηριστικά θα αξιολογηθούν και με ποιον τρόπο, με συνέπεια να επηρεάζεται η οικονομική προσφορά κάθε συμμετέχοντος. Επί του ανωτέρω τέταρτου λόγου προσφυγής, η αναθέτουσα αρχή, με τις Απόψεις της, υποστηρίζει τα εξής: «[...]. **Δ. Αντίκρουση Δ' Λόγου Προδικαστικής Προσφυγής**

Με τον τέταρτο λόγο της προδικαστικής της προσφυγής η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η μελέτη πάσχει ένεκα αοριστίας λόγω της απαίτησης για ύπαρξη ενσωματωμένης κονσόλας αναγνώρισης – ζύγισης – καταγραφής χωρίς να υπάρχει καμία απολύτως Τεχνική Προδιαγραφή στη Μελέτη.

Επί των ανωτέρω επισημαίνεται, ότι η συγκεκριμένη διατύπωση για ύπαρξη ενσωματωμένης κονσόλας τέθηκε εκ παραδρομής στον τίτλο της Μελέτης για τον λόγο αυτό δεν υπάρχει καμία απολύτως αναφορά στις Τεχνικές

Αριθμός Απόφασης: 1047/2020

Προδιαγραφές και προς τούτο χορηγήθηκε η σχετική διευκρίνιση με τη με αρ. 257/2020 Απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΕΔΣΝΑ.

Οι σχετικές κονσόλες αποτελούν κατά κύριο λόγο αντικείμενο προμήθειας της ΟΜΑΔΑΣ Α όπου και υπάρχουν οι σχετικές αναφορές.

Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι παρέλκει η εξέταση του προβαλλόμενου λόγου προσφυγής αφού οφείλεται σε εμφιλοχώρηση προδήλου σφάλματος της διακήρυξης.».

28. Επειδή, ενόψει και των ανωτέρω παραδοχών της αναθέτουσας αρχής, προκύπτει ότι η τελευταία, δυνάμει της υπ' αριθμ. 257/2020 Απόφασης (Απόσπασμα από τα πρακτικά της με αριθμ. 25^{ης}/17.07.2020 Κατεπείγουσας Συνεδρίασης) της Εκτελεστικής επιτροπής του ... (ΑΔΑ: 9Ι7ΒΟΡ05-3ΔΙ) με θέμα: «Παροχή διευκρινίσεων επί του Ηλεκτρονικού Δημόσιου Διεθνούς Ανοικτού Διαγωνισμού για την σύναψη συμφωνίας πλαίσιο με αντικείμενο την προμήθεια εξοπλισμού για την υλοποίηση Προγραμμάτων Διαλογής στην Πηγή (ΔσΠ) Αποβλήτων.», η οποία κοινοποιήθηκε μέσω της «επικοινωνίας» του διαγωνισμού στο Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ. στις 20.07.2020, παρείχε σχετικές διευκρινίσεις, οπότε σε κάθε περίπτωση ο προβαλλόμενος λόγος προσφυγής, απορρίπτεται ως αλυσιτελώς προβαλλόμενος, εφόσον, με τις ως άνω νομίμως παρασχεθείσες διευκρινίσεις, όπως αυτές εντάχθηκαν στο κανονιστικό πλαίσιο που διέπει την επίμαχη διαδικασία (βλ. μεταξύ πολλών ΕΑ ΣτΕ 190/2015, 108/2015, 55/2015, 44/2015) κατέστη σαφές ότι η επίμαχη αναφορά για την Ομάδα Γ του διαγωνισμού, οφειλόταν σε εμφιλοχώρηση πρόδηλου σφάλματος και δεν γεννά οποιαδήποτε αοριστία ή ασάφεια, σχετικά με τη δυνατότητα εκάστου οικονομικού φορέα να υποβάλλει νομότυπα οικονομική προσφορά.

29. Επειδή, σχετικά με τον πέμπτο λόγο της υπό κρίση προσφυγής, υπό «5) ΑΟΡΙΣΤΙΑ ΣΤΗ ΔΙΑΤΥΠΩΣΗ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι) ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΩΝ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΩΝ» (σελ. 12 της προσφυγής), η προσφεύγουσα αιτείται την ακύρωση της συγκεκριμένης διαγωνιστικής διαδικασίας για την επίμαχη Ομάδα Γ αυτής, όπως αυτή προκηρύχθηκε, δυνάμει της προσαλλόμενης διακήρυξης, δεδομένου ότι όπως ισχυρίζεται, η

απαίτηση για πιστοποιητικό σκυροδέματος είναι εντελώς άοριστη καθώς δεν προδιαγράφει ούτε κάποιο πρότυπο, ούτε κάποιον αρμόδιο Φορέα ή άλλο πρόσωπο με συγκεκριμένη ιδιότητα που θα μπορούσε να εκδώσει τέτοιο πιστοποιητικό και δεν προδιαγράφει το περιεχόμενο του Πιστοποιητικού. Επί του ανωτέρω πέμπτου λόγου προσφυγής, η αναθέτουσα αρχή, με τις Απόψεις της, υποστηρίζει τα εξής: «[...]. **Ε. Αντίκρουση Ε' Λόγου Προδικαστικής Προσφυγής**

Με τον πέμπτο λόγο της προδικαστικής της προσφυγής η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η απαίτηση στη σελ. 4 των Τεχνικών Προδιαγραφών για πιστοποιητικό σκυροδέματος είναι ασαφής.

Τούτα ωστόσο δεν προβάλλονται ορθά αφού στην υπ' 7Γ/2020 μελέτη της αρμόδιας Δ/νσης του ΕΔΣΝΑ αναφέρονται τα κάτωθι (σελ. 11, 21):

«Το προκατασκευασμένο τσιμεντένιο φρεάτιο της κατασκευής του υπόγειου κάδου με διαστάσεις όπου θα είναι κατάλληλες για την τοποθέτηση κάδου ανακυκλώσιμων υλικών 3m³ (περίπου 1,80m X 1,80m και βάθους 2,30m), θα αποτελείται από χυτό χωρίς ένωση-σύνδεση μεταξύ του πυθμένα και των τοιχωμάτων περίβλημα από προκατασκευασμένο σκυρόδεμα ελάχιστου σήματος C 45/55».

Από την ως άνω αναφορά σε συνδυασμό με την αναφορά της σελ. 4 προκύπτει συνδυαστικά ότι το πιστοποιητικό σκυροδέματος που ζητείται αφορά σε σκυρόδεμα ελάχιστου σήματος C 45/55 με τις ιδιότητές του. Συνεπώς ο συγκεκριμένος λόγος προσφυγής θα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα διατηρούσε την ευχέρεια να ακολουθήσει την καθοριζόμενη στο άρθρο 2.1.3 της διακήρυξης διαδικασία και να ζητήσει, πριν την υποβολή της προσφοράς της, την παροχή διευκρινήσεων, ως προς τα σημεία των τεχνικών προδιαγραφών, τα οποία, κατά την γνώμη της, έχρηζαν περαιτέρω επεξηγήσεων, τυχόν δε εκδιδόμενη πράξη περί παροχής διευκρινήσεων αποτελεί εκτελεστή πράξη, οι παρεχόμενες δε με αυτήν διευκρινήσεις εντάσσονται στο κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού, συμπληρώνοντας τους σχετικούς όρους της διακήρυξης στους οποίους αναφέρονται (ΔΕφΑθ 437/2013, ΕΑ ΣτΕ 254/2012). Στην προκειμένη

περίπτωση, η προσφεύγουσα δεν ακολούθησε την πιο πάνω διαδικασία για την παροχή διευκρινήσεων, όπως είχε δυνατότητα να πράξει, κατά τα προβλεπόμενα στη διακήρυξη.

Ο λόγος αυτός προβάλλεται εξάλλου και άνευ εννόμου συμφέροντος αφού ενόψει της ευχέρειας που παρέχει η διακήρυξη στους διαγωνιζομένους να ζητούν διευκρινίσεις, προς άρση τυχόν αμφισβητήσεων ως προς την έννοια των τιθέμενων με αυτήν προδιαγραφών και όρων, δεν αρκεί η επίκληση από την εταιρεία της ασάφειας των ανωτέρω όρων, ως εκ της οποίας αποκλείστηκε ή κατέστη ουσιωδώς δυσχερής η συμμετοχή της στον διαγωνισμό (βλ. ΣΤΕ 1259/2019).».

30. Επειδή, με βάση τα όσα υποστηρίζουν εκατέρωθεν η προσφεύγουσα και η αναθέτουσα αρχή, λεκτέα τυγχάνουν τα εξής. Όπως βάσιμα επικαλείται η αναθέτουσα αρχή, από τον συνδυασμό των οριζόμενων στις επίμαχες διατάξεις της διακήρυξης (σελ. 4, 11 και 21, ενώ βλ. και ανωτέρω σκέψη 16 της παρούσας), υπάρχει ρητή παραπομπή στην υπ' αριθμ. 7Γ/2020 μελέτη που αφορά την Ομάδα Γ του διαγωνισμού, με βάση την οποία, το προσφερόμενο είδος, θα πρέπει να διαθέτει περίβλημα από προκατασκευασμένο σκυρόδεμα ελάχιστου σήματος C 45/55, κατά τρόπο που δεν καταλείπεται ουδεμία αμφιβολία αναφορικά με τη δέουσα πιστοποίηση που πρέπει να φέρει το σκυρόδεμα που θα χρησιμοποιηθεί από τον οικονομικό φορέα. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, ο πέμπτος λόγος προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως νόμω και ουσία αβάσιμος, ενώ γίνονται δεκτοί οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής.

31. Επειδή, σχετικά με τον έκτο λόγο της υπό κρίση προσφυγής, υπό «6) ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ – ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 54 Ν. 4412/2016» (σελ. 12-16 της προσφυγής), η προσφεύγουσα αιτείται την ακύρωση της συγκεκριμένης διαγωνιστικής διαδικασίας για την επίμαχη Ομάδα Γ αυτής, όπως αυτή προκηρύχθηκε, δυνάμει της προσβαλλόμενης διακήρυξης, λαμβανομένου υπόψη ότι όπως ισχυρίζεται, η απαίτηση ο προσφερόμενος κάδος να είναι κατασκευασμένος αποκλειστικά από πολυεστέρα, συνιστά ευθεία

παραβίαση του άρθρου 54 του Ν. 4412/2016, καθώς δεν αναφέρεται ούτε σε επιδόσεις λειτουργικές ούτε σε συγκεκριμένα πρότυπα, ούτε συνοδεύεται από τον όρο «...ή ισοδύναμο» ή κάποια άλλη διατύπωση που να επιτρέπει την υποβολή προσφοράς με υλικά κατασκευής που ανταποκρίνονται στις Ευρωπαϊκές προδιαγραφές και πρότυπα, πλην όμως δεν είναι πολυεστέρας. Επί του ανωτέρω έκτου λόγου προσφυγής, η αναθέτουσα αρχή, με τις Απόψεις της, υποστηρίζει τα εξής: «[...]. **Στ. Αντίκρουση Στ' Λόγου Προδικαστικής Προσφυγής**

Με τον έκτο λόγο προδικαστικής της προσφυγής η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η αναφορά στις «ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι)» με την οποία αξιώνεται να είναι κατασκευασμένος ο κάδος απορριμμάτων από πολυεστέρα συνιστά ευθεία παραβίαση του άρθρου 54 του Ν. 4412/2016.

Τα ανωτέρω δεν προβάλλονται ορθά καθώς ο πολυεστέρας δεν είναι συγκεκριμένο υλικό αλλά κατηγορία (ομάδα) πολυμερών που περιέχουν τον εστέρα στην κύρια δομική τους αλυσίδα, επομένως, δεν χρειάζεται να αναφερθούν ισοδύναμα υλικά, καθώς υπάρχει ποικιλία υλικών σε αυτήν την ομάδα.

Τα συγκεκριμένα προϊόντα προτιμώνται γιατί είναι πιο ανθεκτικά στην φωτιά από το πολυαιθυλένιο λόγω των ατόμων χλωρίου που απελευθερώνουν κατά τη διάρκεια μιας πυρκαγιάς, καθιστώντας τους κάδους αποθήκευσης που κατασκευάζονται από πολυεστέρα αυτοσβενόμενους.

Επιπλέον, υλικά από την κατηγορία (ομάδα) του πολυεστέρα, μπορούν εύκολα να επιδιορθωθούν σε περίπτωση ζημιάς (ήτοι πρόσκρουσης ή κτυπήματα) καθώς τα κατεστραμμένα τμήματα μπορούν να επισκευαστούν τοπικά, χωρίς την ανάγκη αντικατάστασης ολόκληρου του τμήματος, το οποίο συντελεί στην μείωση του κόστους συντήρησης.

Τέλος στην προαναφερθείσα μελέτη, τίθενται ουσιώδεις απαιτήσεις αντοχής, συντήρησης, εύκολης επισκευής και επιδιόρθωσης και επιπλέον τα προϊόντα να είναι και πυράντοχα, απαιτήσεις απολύτως αποδεκτές για την εξασφάλιση της ασφάλειας των πολιτών και των εργαζομένων των Δήμων

καθώς και μακρόχρονης συντήρησης και αντοχής του προς προμήθεια εξοπλισμού.

Συνειπώς η συγκεκριμένη απαίτηση ορθά, απολύτως αιτιολογημένα και σύννομα τέθηκε από την Αναθέτουσα Αρχή και ο συγκεκριμένος λόγος προσφυγής θα πρέπει να απορριφθεί.».

32. Επειδή, ενόψει των εκατέρωθεν προβαλλόμενων ισχυρισμών, πρέπει να ειπωθούν τα ακόλουθα. Όπως ήδη εκτέθηκε αναλυτικά ανωτέρω στη σκέψη 20 της παρούσας, απαραδέκτως προβάλλονται λόγοι με τους οποίους ο προτιθέμενος να μετάσχει στο διαγωνισμό επιχειρεί, υπό τη μορφή της κατά τρόπο γενικό αμφισβητήσεως της νομιμότητας συγκεκριμένων όρων της διακηρύξεως, να προσδιορίσει, κατά τις δικές του επαγγελματικές ανάγκες και δυνατότητες, τα προς προμήθεια είδη και να καθορίσει, με βάση δικές του εκτιμήσεις, τα κριτήρια για την ανάδειξη του αναδόχου (βλ. ΕΑ ΣτΕ 303/2007, 307/2007). Συναφώς, έχει κριθεί παγίως, ότι απορρίπτονται ως απαράδεκτοι ισχυρισμοί που αφορούν τη σκοπιμότητα της θέσπισης συγκεκριμένης προδιαγραφής (βλ. ΕΑ ΣτΕ 354/2014, 1140/2010 ΕΑ ΣτΕ 3719/2011, 1140/2010, 1354, 670/2009, 438/2008, 977/2006 κ.ά.), όπως η ίδια η αναθέτουσα αρχή έκρινε ότι με τη θέσπισή τους, εξυπηρετούνται κατά τον βέλτιστο δυνατό τρόπο, οι ανάγκες της. Υπό την έννοια αυτή, πράγματι η αναθέτουσα αρχή, αιτιολόγησε δεόντως και αρκούντως ικανοποιητικά κατά την κρίση του οικείου Κλιμακίου, την επιλογή ως υλικού κατασκευής των προς προμήθεια κάδων, του πολυεστέρα, ως ολόκληρη κατηγορία (ομάδα) πολυμερών χωρίς την ανάγκη να περιληφθεί μνεία ισοδύναμης τεχνικά λύσης. Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν στοιχειοθέτησε πέραν πάσης αμφιβολίας ότι, πράγματι οι επίμαχες διατάξεις είναι «φωτογραφικές» για τα προϊόντα της εταιρείας με την επωνυμία «ECOSIGNAL d.o.o.», κατά την έννοια ότι δεν υπάρχει άλλη εταιρεία και μάλιστα σε παγκόσμια κλίμακα, δεδομένου ότι πρόκειται για διεθνή διαγωνισμό, που να εμπορεύεται κάδους, κατασκευασμένους από πολυεστέρα. Σε συνέχεια των ανωτέρω σκέψεων, η αρτιότητα εκτέλεσης εκ μέρους της προσφεύγουσας έτερων συμβάσεων,

συναφούς αντικειμένου, καίτοι ουδόλως αμφισβητείται, ουδέν κρίσιμο στοιχείο εισφέρει, στον σχηματισμό της πεποίθησης του οικείου Κλιμακίου, δεδομένων των όσων εκετέθησαν ανωτέρω στην παρούσα σκέψη, αλλά και της αρχής της αυτοτέλειας των διαγωνιστικών διαδικασιών, γεγονός που αποτρέπει την αυτούσια μεταφορά επιχειρημάτων υπέρ ή κατά συγκεκριμένων τεχνικών προδιαγραφών, όπως επελέγησαν από έκαστη αναθέτουσα αρχή, με βάση τις απόλυτα εξειδικευμένες ανάγκες της και αποτυπώθηκαν στο κείμενο των τεχνικών προδιαγραφών της διακήρυξης έκαστης διαγωνιστικής διαδικασίας. Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν προβάλλει με τον επίμαχο λόγο προσφυγής συγκεκριμένα παράπονα κατά των προσβληθέντων όρων της διακηρύξεως, παρά μόνον αρκείται στη γενική και αόριστη αναφορά της αντιθέσεως των όρων αυτών προς το εθνικό και ενωσιακό δίκαιο και παραπονεείται για την κατ' αυτήν παράλειψη της διακηρύξεως προς θέσπιση όρων και συγκεκριμένων τεχνικών προδιαγραφών που αυτή επιθυμεί, κατά τις επαγγελματικές ανάγκες, να προδιαγράψει (ΕΑ ΣτΕ 866/2010, 577/2008, 1317/2007, 201/2007, 1274/2006, 1076, 977/2006) και υπό αυτή την έννοια, εγείρονται ζητήματα έλλειψης εννόμου συμφέροντος εκ μέρους της, αμφισβητώντας αυτή απαραδέκτως τη σκοπιμότητα της θέσπισης επί μέρους συγκεκριμένων προδιαγραφών (ΕΑ 354/2014, 1140/2010 ΕΑ 3719/2011, 1140/2010, 1354, 670/2009, 438/2008, 977/2006, 876/2004 βλ κ.ά.). Εξάλλου, πρέπει να ειπωθεί ότι από το περιεχόμενο της προσφυγής και των πληττομένων από την προσφεύγουσα όρων, ανεξαρτήτως της νομιότητάς τους, δεν φαίνεται να είναι τέτοιας φύσεως, που να αποκλείουν τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στον επίδικο διαγωνισμό, έστω υπό επιφύλαξη. Το Μέλος Χ. Ζαράρη διατύπωσε την κάτωθι ειδική γνώμη: *«Η «ισοδυναμία», δεν αφορά στις τεχνικές προδιαγραφές ή στις λειτουργικές απαιτήσεις καθαυτές, της περ. α) της παρ. 3 του άρθρου 54, αλλά στην περίπτωση όπου οι τεχνικές προδιαγραφές καθορίζονται με ή και με παραπομπή σε εθνικά, ή ευρωπαϊκά ή διεθνή πρότυπα ή όταν δεν είναι δυνατόν να γίνει επαρκώς προσδιορισμένη και κατανοητή η περιγραφή του αντικειμένου της σύμβασης και υφίσταται παραπομπή σε εμπορικό σήμα/δίπλωμα ευρεσιτεχνίας ή συγκεκριμένης καταγωγής ή παραγωγής προϊόντος (άρθρο 54*

παρ. 3 περ. β-δ), αλλά και σε σήματα (άρθρο 55) κατά τη σαφή γραμματική διατύπωση των άρθρων 54 και 55 του ν. 4411/2016. Τα αναγραφόμενα στο προηγούμενο εδάφιο επιβεβαιώνονται και στην αιτιολογική σκέψη με αρ. 74 της οδηγίας 2014/24/ΕΕ, όπου αναφέρεται ρητά ότι «Σε περίπτωση αναφοράς σε ευρωπαϊκό πρότυπο ή, ελλείψει αυτού, σε εθνικό πρότυπο, θα πρέπει να εξετάζονται από τις αναθέτουσες αρχές προσφορές βασιζόμενες σε άλλες ισοδύναμες λύσεις», χωρίς παράλληλα να υφίσταται αντίστοιχη πρόβλεψη για τις τεχνικές προδιαγραφές. Συναφώς, διαπιστώνεται ότι το ως άνω άρθρο 42, παράγραφος 3, καθόσον προβλέπει ότι οι τεχνικές προδιαγραφές πρέπει να διατυπώνονται υπό τη μορφή αρκούντως ακριβών επιδόσεων ή λειτουργικών απαιτήσεων ή με παραπομπή σε τεχνικές προδιαγραφές και διάφορα πρότυπα, ουδόλως αποκλείει τη δυνατότητα της αναθέτουσας αρχής να διευκρινίσει, τα χαρακτηριστικά του προς προμήθεια επιμέρους εξοπλισμού και των προς προμήθεια επιμέρους μέσων. Εξάλλου, πρέπει να σημειωθεί, αφενός, ότι το γράμμα του άρθρου 42, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/24/ΕΕ δεν προβλέπει οποιαδήποτε ιεραρχική κατάταξη των μεθόδων διατυπώσεως των τεχνικών προδιαγραφών ούτε επιβάλλει την κατά προτίμηση χρήση κάποιας από τις μεθόδους αυτές (βλ. ΔΕΕ C-413/17 Απόφαση της 25^{ης} Οκτωβρίου 2018 «Roche Lietuva» UAB, σκ. 25-42 και Απόφαση ΑΕΠΠ 607/2020 7^{ου} Κλιμάκιου Εισηγήτρια Χ. Ζαράρη).». Συναφώς, αναφορικά με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος περί «φωτογραφικών όρων» της διακήρυξης, δεν αποδείχθηκε πέραν πάσης αμφιβολίας, η βασιμότητα των ισχυρισμών της προσφεύγουσας, πολλώ δε μάλλον καθ' όσον πρόκειται για διεθνή διαγωνισμό με διευρυμένες υποχρεώσεις δημοσιότητας, όπως βασίμως ισχυρίζεται η αναθέτουσα αρχή. Το δε γεγονός ότι μία ενδεχομένως εταιρεία δύναται σε μία δεδομένη στιγμή να ανταποκριθεί στις ειδικότερες απαιτήσεις μίας διακήρυξης, δεν συνεπάγεται άνευ ετέρου τινός ότι οι απαιτήσεις αυτές είναι φωτογραφικές (βλ. ΑΕΠΠ 985/2018 σκ. 38 και 1033/2019 σκ. 38), πολλώ δε μάλλον στο πλαίσιο δημόσιου διεθνή διαγωνισμού με αυξημένα εχέγγυα δημοσιότητας, όπως βασίμως ισχυρίζεται η αναθέτουσα αρχή και δεν οδηγεί *per se* στην αποδοχή των οικείων ισχυρισμών ως βάσιμων. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω

εκτεθέντων, ο έκτος λόγος προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως νόμω και ουσία αβάσιμος, ενώ γίνονται δεκτοί οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής.

33. Επειδή, σχετικά με τον έβδομο λόγο της υπό κρίση προσφυγής, υπό «7) ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ – ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 54 Ν. 4412/2016» (σελ. 16-18 της προσφυγής), η προσφεύγουσα αιτείται την ακύρωση της συγκεκριμένης διαγωνιστικής διαδικασίας για την επίμαχη Ομάδα Γ αυτής, όπως αυτή προκηρύχθηκε, δυνάμει της προσβαλλόμενης διακήρυξης, καθώς, όπως ισχυρίζεται, η απαίτηση ο προσφερόμενος κάδος να περιβάλλεται από χαλύβδινο πλαίσιο, σύμφωνα με τους προσβαλλόμενους επίμαχους όρους (βλ. ανωτέρω σκέψη 16 της παρούσας) είναι «φωτογραφική» υπέρ των προϊόντων της εταιρείας με την επωνυμία «ECOSIGNAL d.o.o.». Επί του ανωτέρω έβδομου λόγου προσφυγής, η αναθέτουσα αρχή, με τις Απόψεις της, υποστηρίζει τα εξής: «[...]. **Z. Αντίκρουση Ζ' Λόγου Προδικαστικής Προσφυγής**

Με τον έβδομο λόγο προδικαστικής της προσφυγής η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι παραβιάζεται το άρθρο 54 του Ν. 4412/2016 εξαιτίας της τιθέμενης απαίτησης ο κάδος να περιβάλλεται από χαλύβδινο συγκεκριμένο πλαίσιο για την προστασία του από προσκρούσεις.

Τα ανωτέρω δεν προβάλλονται ορθά αφού το χαλύβδινο πλαίσιο απαιτείται ως πρόσθετο στρώμα προστασίας, καθώς κατά την καθημερινή συλλογή των αστικών απορριμμάτων, είναι σύνηθες φαινόμενο να προκαλούνται ζημιές.

Για το λόγο αυτό, και με βάσει τα ανωτέρω, έχει προστεθεί το μεταλλικό πλαίσιο, το οποίο δύναται να μειώσει την πιθανότητα ζημιάς. Επιπρόσθετα το μεταλλικό πλαίσιο ως πρόσθετο στρώμα προστασίας παρέχει μεγαλύτερη δομική σταθερότητα, καθιστώντας τον κάδο αποθήκευσης απορριμμάτων μακράς διάρκειας και ευκολότερο να επιδιορθωθεί, σε περίπτωση προσκρούσεων.

Συνεπώς και η συγκεκριμένη απαίτηση ορθά, απολύτως αιτιολογημένα και σύννομα τέθηκε από την Αναθέτουσα Αρχή και ο συγκεκριμένος λόγος προσφυγής θα πρέπει να απορριφθεί.».

34. Επειδή, αναφορικά με τον υπό κρίση λόγο προσφυγής, ισχύουν *mutatis mutandis* τα προαναφερόμενα ανωτέρω στη σκέψη 32 της παρούσας, στην οποία παραπέμπουμε προς αποφυγή άσκοπων επαναλήψεων. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, ο έβδομος λόγος προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως νόμω και ουσία αβάσιμος, ενώ γίνονται δεκτοί οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής.

35. Επειδή, σχετικά με τον όγδοο λόγο της υπό κρίση προσφυγής, υπό «8) ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ – ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 54 Ν. 4412/2016» (σελ. 18-22 της προσφυγής), η προσφεύγουσα αιτείται την ακύρωση της συγκεκριμένης διαγωνιστικής διαδικασίας για την επίμαχη Ομάδα Γ αυτής, όπως αυτή προκηρύχθηκε, δυνάμει της προσβαλλόμενης διακήρυξης, καθώς, όπως ισχυρίζεται, η απαίτηση ο προσφερόμενος κάδος να διαθέτει προστατευτικό φρεάτιο, σύμφωνα με τους προσβαλλόμενους επίμαχους όρους (βλ. ανωτέρω σκέψη 16 της παρούσας) είναι «φωτογραφική» υπέρ των προϊόντων της εταιρείας με την επωνυμία «ECOSIGNAL d.o.o.». Επί του ανωτέρω όγδου λόγου προσφυγής, η αναθέτουσα αρχή, με τις Απόψεις της, υποστηρίζει τα εξής: «[...]. **Η. Αντίκρουση Η' Λόγου Προδικαστικής Προσφυγής**

Με τον όγδοο λόγο προδικαστικής της προσφυγής η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι παραβιάζεται το άρθρο 54 του Ν. 4412/2016 εξαιτίας της πιθέμενης απαίτησης των Τεχνικών Προδιαγραφών που έχουν τεθεί για τα προστατευτικά φρεάτια.

Και οι συγκεκριμένοι όμως ισχυρισμοί όλως αβασίμως προβάλλονται αφού στη μελέτη ορίζονται τα εξής: «το προκατασκευασμένο τσιμεντένιο φρεάτιο της κατασκευής του υπόγειου κάδου με διαστάσεις όπου θα είναι κατάλληλες για την τοποθέτηση κάδου ανακυκλώσιμων υλικών 3m3 (περίπου 1,80m X 1,80m και βάθους 2,30m), θα αποτελείται από χυτό χωρίς ένωση-σύνδεση μεταξύ του

πτυθμένα και των τοιχωμάτων περίβλημα από προκατασκευασμένο σκυρόδεμα ελάχιστου σήματος C 45/55».

Σύμφωνα με την ως άνω περιγραφή το προκατασκευασμένο τσιμεντένιο φρεάτιο της κατασκευής του υπόγειου κάδου, θα πρέπει να είναι από χυτό χωρίς ενώσεις- συνδέσεις (δηλαδή να είναι μονομπλοκ-μονοκόμματο), καθώς με τον συγκεκριμένο τρόπο μπορεί να επιτευχθεί μακροπρόθεσμα η στεγανότητα του φρεατίου.

Κάτω από το προκατασκευασμένο φρεάτιο από σκυρόδεμα υπάρχει το φυσικό υπέδαφος διαφορετικής ποιότητας και χαρακτηριστικών εκάστου Δήμου της Αττικής, στο οποίο θα ασκούνται μόνιμες πιέσεις τους βάρους τους προκατασκευασμένου φρεατίου από σκυρόδεμα καθώς και του πρόσθετου βάρους των απορριμμάτων και γι' αυτό ζητείται κατά το δυνατόν λιγότερο βάρος ήτοι έως 3000 κιλά προκειμένου να ελαχιστοποιείται η πιθανότητα παραμόρφωση της θέσης του συνόλου του υπόγειου κάδου και τους υπεδάφους.

Αν η βάση σκυροδέματος (μπετόν καθαριότητας) δεν δύναται να παρέχει την απαραίτητη συμπίεστικότητα και δεν αντέχει το βάρος του προκατασκευασμένου φρεατίου από σκυρόδεμα, αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα εκτός των άλλων, καθιζήσεις και παραμορφώσεις των θέσεων των συστημάτων του υπόγειου κάδου. Επίσης, το ίδιο πρόβλημα καθίζησης του εδάφους, το οποίο θα συμβάλλει στην παραμόρφωση της θέσης του συστήματος του υπόγειου κάδου μπορεί να προκληθεί στην περίπτωση που υπάρχουν υπόγεια ύδατα. Με βάση τα ανωτέρω καθίσταται αναγκαίο το βάρος του προκατασκευασμένου φρεατίου από σκυρόδεμα να είναι όσο το δυνατόν μικρότερο.

Επιπλέον, ελαφρύτερο προκατασκευασμένο φρεάτιο από σκυρόδεμα, επιτρέπει ευκολότερο και ταχύτερο χειρισμό και εγκατάσταση αυτού.

Εξάλλου τα προκατασκευασμένα φρεάτια από σκυρόδεμα, θα εγκατασταθούν σε αστικές περιοχές, επομένως το μικρότερο βάρος δηλαδή ελαφρύτερο προκατασκευασμένο φρεάτιο από σκυρόδεμα σημαίνει ελαφρύτερα και μικρότερα μηχανήματα (γερανοί, φορτηγά κ.λ.π.) στους πεζοδρόμους, στις

πλατείες και τον αστικό ιστό της Αττικής. Ομοίως με γνώμονα την υψηλή αντοχή ζητείται τα τοιχώματα του προκατασκευασμένου φρεατίου να είναι ικανού πάχους μεγίστου 6 εκατοστών, και ο κατασκευαστής να χρησιμοποιεί το δυνατόν υψηλότερο ποιοτικά σκυρόδεμα υψηλής αντοχής σε θλίψη ελάχιστου σήματος C 45/55.

Συνεπώς και η συγκεκριμένη απαίτηση ορθά, απολύτως αιτιολογημένα και σύννομα τέθηκε από την Αναθέτουσα Αρχή και ο συγκεκριμένος λόγος προσφυγής θα πρέπει να απορριφθεί.».

36. Επειδή, αναφορικά με τον υπό κρίση λόγο προσφυγής, ισχύουν *mutatis mutandis* τα προαναφερόμενα ανωτέρω στη σκέψη 32 της παρούσας, στην οποία παραπέμπουμε προς αποφυγή άσκοπων επαναλήψεων. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, ο όγδοος λόγος προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως νόμω και ουσία αβάσιμος, ενώ γίνονται δεκτοί οι περὶ του αντιθέτου ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής.

37. Επειδή, σχετικά με τον ένατο λόγο της υπό κρίση προσφυγής, υπό «9) ΑΟΡΙΣΤΙΑ-ΑΝΤΙΦΑΣΗ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΗΣ» (σελ. 22-23 της προσφυγής), η προσφεύγουσα αιτείται την ακύρωση της συγκεκριμένης διαγωνιστικής διαδικασίας για την επίμαχη Ομάδα Γ αυτής, όπως αυτή προκηρύχθηκε, δυνάμει της προσβαλλόμενης διακήρυξης, καθώς, όπως ισχυρίζεται, διαπιστώνεται αντίφαση στη διατύπωση των προσβαλλόμενων με τον εξεταζόμενο λόγο προσφυγής, τεχνικών όρων της διακήρυξης (βλ. ανωτέρω σκέψη 16 της παρούσας), γεγονός που εγείρει ζητήματα διαφάνειας ως προς τη σύνταξη οικονομικής προσφοράς του οικονομικού φορέα. Επί του ανωτέρω ένατου λόγου προσφυγής, η αναθέτουσα αρχή, με τις Απόψεις της, υποστηρίζει τα εξής: «[...]. **Θ. Αντίκρουση Θ' Λόγου Προδικαστικής Προσφυγής**

Με τον ένατο λόγο προδικαστικής της προσφυγής η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δημιουργείται ένα κενό στη διαφάνεια του διαγωνισμού, καθώς ενώ το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα είναι η στεγανότητα των κάδων, η αρχική αναφορά που περιγράφει προκατασκευασμένο τσιμεντένιο φρεάτιο της κατασκευής του υπόγειου κάδου το οποίο να αποτελείται «..... από χυτό

χωρίς ένωση - σύνδεση μεταξύ του πυθμένα και των τοιχωμάτων περίβλημα από προκατασκευασμένο σκυρόδεμα ελάχιστου σήματος C 45/55» επιτρέπει μια κατασκευή, η οποία δεν θα έχει απολύτως καμία στεγανότητα.

Τα ανωτέρω ωστόσο δεν προβάλλονται ορθά αφού σύμφωνα με τις Τεχνικές Προδιαγραφές της Ομάδας Γ απαιτείται το προκατασκευασμένο τσιμεντένιο φρεάτιο της κατασκευής του υπόγειου κάδου, να είναι από χυτό χωρίς ενώσεις- συνδέσεις (δηλαδή να είναι μονομπλοκ-μονοκόμματο), καθώς με τον συγκεκριμένο τρόπο μπορεί να επιτευχθεί μακροπρόθεσμα η στεγανότητα του φρεατίου.

Απαιτείται δηλαδή, σε ολόκληρο το προκατασκευασμένο φρεάτιο από σκυρόδεμα, να μην υπάρχουν συνδέσεις οποιουδήποτε είδους μεταξύ τοιχωμάτων και πυθμένα, το οποίο σημαίνει ότι τα τοιχώματα μαζί με τον πυθμένα θα πρέπει να κατασκευασθούν ως ένα ενιαίο κομμάτι (ήτοι χύτευση μονομπλοκ-μονοκόμματο) προκειμένου ακριβώς να διασφαλίζεται η στεγανότητα. Εάν η χύτευση των τοιχωμάτων και του πυθμένα συνέβαινε χωριστά και στην συνέχεια η σύνδεσή τους γινόταν με οποιονδήποτε τρόπο είναι σαφές ότι το προϊόν θα υπήρχε κίνδυνος να μην υπήρχε στεγανότητα πράγμα που δεν είναι αποδεκτό από τη μελέτη. Το προκατασκευασμένο φρεάτιο δεν θα δύναται να διαπεραστεί από τα υγρά και επομένως ουδεμία αντίφαση υπάρχει στις προδιαγραφές της μελέτης. Επομένως και ο συγκεκριμένος λόγος προσφυγής θα πρέπει να απορριφθεί.».

38. Επειδή, αναφορικά με τον υπό κρίση λόγο προσφυγής, ισχύουν *mutatis mutandis* τα προαναφερόμενα ανωτέρω στη σκέψη 32 της παρούσας, στην οποία παραπέμπουμε προς αποφυγή άσκοπων επαναλήψεων. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, ο ένατος λόγος προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως νόμω και ουσία αβάσιμος, ενώ γίνονται δεκτοί οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής.

39. Επειδή, σχετικά με τον δέκατο λόγο της υπό κρίση προσφυγής, υπό «10) ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ – ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 54 Ν. 4412/2016» (σελ. 24-25 της προσφυγής), η προσφεύγουσα αιτείται την

ακύρωση της συγκεκριμένης διαγωνιστικής διαδικασίας για την επίμαχη Ομάδα Γ αυτής, όπως αυτή προκηρύχθηκε, δυνάμει της προσβαλλόμενης διακήρυξης, καθώς, όπως ισχυρίζεται, οι τιθέμενες τεχνικές προδιαγραφές για την πλατφόρμα ασφαλείας, σύμφωνα με τους προσβαλλόμενους επίμαχους όρους (βλ. ανωτέρω σκέψη 16 της παρούσας) είναι «φωτογραφικές» υπέρ των προϊόντων της εταιρείας με την επωνυμία «ECOSIGNAL d.o.o.» και αντίκεινται στις προβλέψεις του άρθρου 54 του Ν. 4412/2016, καθώς αντί να αξιώνουν πλατφόρμα ασφαλείας, η οποία να είναι κατασκευασμένη στα πλαίσια των Ευρωπαϊκών προτύπων, αντιθέτως απαιτούν συγκεκριμένη κατασκευή, δηλαδή σύστημα πλατφόρμας ασφαλείας που να βρίσκεται αποκλειστικά τοποθετημένη κάτω από τον κάδο αποθήκευσης. Επί του ανωτέρω δέκατου λόγου προσφυγής, η αναθέτουσα αρχή, με τις Απόψεις της, υποστηρίζει τα εξής: «[...].

I. Αντίκρουση I' Λόγου Προδικαστικής Προσφυγής

Με τον δέκατο λόγο προδικαστικής της προσφυγής η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι παραβιάζεται το άρθρο 54 του Ν. 4412/2016 εξαιτίας της τιθέμενης απαίτησης των Τεχνικών Προδιαγραφών που έχουν τεθεί για την πλατφόρμα ασφαλείας.

Τα ανωτέρω ωστόσο δεν αναφέρονται ορθά καθώς η επιλογή της συγκεκριμένης προδιαγραφής έγινε για λόγους διευκόλυνσης της διαδικασίας της συλλογής των απορριμμάτων και για λόγους ασφαλείας των εργαζομένων των δήμων και των πολιτών. Ειδικότερα στην υπ' αριθμ. 7Γ/2020 Μελέτη ορίζονται τα εξής «η πλατφόρμα θα υποχωρεί καθέτως προς τα κάτω μόνο κατά την εκ νέου βύθιση του κάδου εντός του περιβλήματος».

Με την ανωτέρω προδιαγραφή ζητείται από τους υποψήφιους οικονομικούς φορείς η πλατφόρμας ασφαλείας του υπόγειου κάδου του συστήματος να μην διπλώνει μεταξύ του τοιχώματος του πλαστικού κάδου και του τοιχώματος του τσιμεντένιου φρεατίου καθώς κατά την βύθιση του κάδου απορριμμάτων εντός του φρεατίου, δημιουργείται πίεση και παροδικά ζημία στον κάδο απορριμμάτων όταν εισέρχεται στο προκατασκευασμένο φρεάτιο.

Επιπλέον για την πλατφόρμα ασφαλείας ζητείται:

Αριθμός Απόφασης: 1047/2020

- όταν ο κάδος απορριμμάτων τοποθετείται πάνω σε αυτήν, να μην πιέζεται εκ του κάδου και υποχωρεί στο πλάι.

- όταν ο κάδος βρίσκεται στο γερανό και δεν βρίσκεται μέσα στο φρεάτιο, η πλατφόρμα ασφαλείας να έρχεται σε οριζόντια θέση καλύπτοντας πλήρως την οπή, αποτρέποντας τον κίνδυνο για κάθε διερχόμενο ή εργαζόμενο, εξασφαλίζοντας την μεγαλύτερη δυνατή ασφάλεια.

Η ως άνω απαίτηση διευκολύνει τη διαδικασία συλλογής των απορριμμάτων από τους κάδους και παρέχει τον ύψιστο βαθμό ασφαλείας αφού σε διαφορετική περίπτωση, σε περίπτωση δηλαδή που η πλατφόρμα ασφαλείας ήταν σε κλίση θα καθιστούσε αναγκαίο στον κάθε χειριστή των Δήμων να «κεντράρει» τον κάδο απορριμμάτων, να τον ανασηκώσει από την κλίση την οποία έχει πάρει και να τον σπρώξει μέσα στο τσιμεντένιο φρεάτιο, διαδικασία που μπορεί να οδηγήσει σε τραυματισμό των εργαζομένων των Δήμων.

Για όλους τους προαναφερθέντες λόγους, κρίνεται απαραίτητη και αναγκαία η συγκεκριμένη τεχνική απαίτηση της υπ'αριθμ 7Γ/2020 μελέτης για την πλατφόρμα ασφαλείας και συνεπώς και ο συγκεκριμένος λόγος προσφυγής θα πρέπει να απορριφθεί.».

40. Επειδή, αναφορικά με τον υπό κρίση λόγο προσφυγής, ισχύουν *mutatis mutandis* τα προαναφερόμενα ανωτέρω στη σκέψη 32 της παρούσας, στην οποία παραπέμπουμε προς αποφυγή άσκοπων επαναλήψεων. Σε κάθε περίπτωση, σημειώνεται ότι η προσφεύγουσα πέρα από γενικές αναφορές σε επισημάνσεις άλλων οικονομικών φορέων, αφενός δεν απέδειξε μετά βεβαιότητας ότι πράγματι διαπιστώνεται αντίφαση στους επίμαχους όρους, αφετέρου δεν στοιχειοθέτησε με ποιο τρόπο εμποδίζεται η ίδια να υποβάλλει προσφορά στον επίμαχο διαγωνισμό. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, ο δέκατος λόγος προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως νόμω και ουσία αβάσιμος, ενώ γίνονται δεκτοί οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής.

41. Επειδή, σχετικά με τον ενδέκατο λόγο της υπό κρίση προσφυγής, υπό «11) ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ – ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ

ΑΡΘΡΟΥ 54 Ν. 4412/2016» (σελ. 25-30 της προσφυγής), η προσφεύγουσα αιτείται την ακύρωση της συγκεκριμένης διαγωνιστικής διαδικασίας για την επίμαχη Ομάδα Γ αυτής, όπως αυτή προκηρύχθηκε, δυνάμει της προσβαλλόμενης διακήρυξης, καθώς, όπως ισχυρίζεται, οι τιθέμενες τεχνικές προδιαγραφές για την πλατφόρμα κάλυψης, σύμφωνα με τους προσβαλλόμενους επίμαχους όρους (βλ. ανωτέρω σκέψη 16 της παρούσας) είναι «φωτογραφικές» υπέρ των προϊόντων της εταιρείας με την επωνυμία «ECOSIGNAL d.o.o.» αποκλείοντας άλλες μεθόδους κατασκευής που προσφέρουν ισάξια αποτελέσματα και ανταποκρίνονται στα Ευρωπαϊκά πρότυπα. Επί του ανωτέρω ενδέκατου λόγου προσφυγής, η αναθέτουσα αρχή, με τις Απόψεις της, υποστηρίζει τα εξής: «[...]. **ΙΑ. Αντίκρουση ΙΑ' Λόγου Προδικαστικής Προσφυγής**

Με τον ενδέκατο λόγο προδικαστικής της προσφυγής η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι παραβιάζεται το άρθρο 54 του Ν. 4412/2016 εξαιτίας της τιθέμενης απαίτησης των Τεχνικών Προδιαγραφών που έχουν τεθεί για την πλατφόρμα πεζοδρομίου.

Συγκεκριμένα στην εξεταζόμενη Μελέτη ορίζονται τα κάτωθι:

«Η πλατφόρμα θα πρέπει να καλύπτεται με τουλάχιστον 2 στρώματα κάλυψης και πιο συγκεκριμένα με ένα (1) φύλλο γαλβανισμένου χάλυβα ελάχιστου πάχους 2mm και με ένα (1) φύλλο αλουμινίου ελάχιστου πάχους 3mm. Για την αποφυγή διείσδυσης βρόχινου νερού, απαραίτητη θα είναι η τοποθέτηση ενός ακόμα υλικού ανάμεσα στα δυο ανωτέρω φύλλα το οποίο θα πρέπει να αποτελείται από καουτσούκ ή πολυμερές ή άλλο αντίστοιχο υλικό και όχι από άλλα ακρυλικά ή σιλικονούχα υλικά. Η κατασκευή της πλατφόρμας θα πρέπει να περιλαμβάνει πλαίσιο το οποίο θα είναι κατασκευασμένο από χαλύβδινα προφίλ με ελάχιστο πάχος των τμημάτων στήριξης 4mm. Το πλαίσιο θα λειτουργεί ως κανάλι αποστράγγισης για την προστασία από την διείσδυση των υδάτων της βροχής εντός του φρεατίου. Η πλατφόρμα θα πρέπει να είναι κατασκευασμένη σύμφωνα με τα Ευρωπαϊκά Πρότυπα 13071-2 και να έχει αντοχή σε φορτίο 600 Kg κατ' ελάχιστο».

Η συγκεκριμένη απαίτηση διασφαλίζει ότι η πλατφόρμα θα είναι ανθεκτική, θα έχει αντιολισθητική υφή και αντοχή σε βανδαλισμούς έναντι πλακιδίων γρανίτη. Η ελάχιστη απαιτούμενη δύναμη ανύψωσης του αμορτισέρ είναι εκείνη που απαιτείται για να εξασφαλιστεί ομαλό άνοιγμα της πλατφόρμας πεζοδρόμου και συνεπώς η αντοχή των αμορτισέρ. Αυτή η απαίτηση αντανακλά σε αντοχή από τις διάφορες καταπονήσεις και την φθορά του χρόνου και ουδεμία σχέση έχουν με την δύναμη που πρέπει να ασκεί ένας άνθρωπος για το άνοιγμα της πλατφόρμας.

Επισημαίνεται ότι σύμφωνα με την υπ'αριθμ 7Γ/2020 μελέτη: «Γενικά ο χειρισμός ανοίγματος και κλεισίματος της πλατφόρμας θα πρέπει να είναι εύκολος χωρίς να απαιτείται άσκηση μεγάλης μυϊκής δύναμης και σε κάθε περίπτωση να μπορεί να πραγματοποιείται από ένα άτομο σε συνήθη φυσική κατάσταση». Εάν χρησιμοποιούνταν στην πλατφόρμα επένδυση πλακιδίων γρανίτη, τότε θα έπρεπε να προβλεφθεί μια ακόμα μεγαλύτερη δύναμη για την ομαλή διάνοιξη της πλατφόρμας πεζοδρόμου.

Συνεπώς και εξ αυτής της αιτίας η προσφεύγουσα σφάλει με την προσφυγή της και θα πρέπει να απορριφθεί.».

42. Επειδή, αναφορικά με τον υπό κρίση λόγο προσφυγής, ισχύουν *mutatis mutandis* τα προαναφερόμενα ανωτέρω στη σκέψη 32 της παρούσας, στην οποία παραπέμπουμε προς αποφυγή άσκοπων επαναλήψεων. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, ο ενδέκατος λόγος προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως νόμω και ουσία αβάσιμος, ενώ γίνονται δεκτοί οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής.

43. Επειδή, σχετικά με τον δωδέκατο λόγο της υπό κρίση προσφυγής, υπό «12) ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ – ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 54 Ν. 4412/2016» (σελ. 30-31 της προσφυγής), η προσφεύγουσα αιτείται την ακύρωση της συγκεκριμένης διαγωνιστικής διαδικασίας για την επίμαχη Ομάδα Γ αυτής, όπως αυτή προκηρύχθηκε, δυνάμει της προσβαλλόμενης διακήρυξης, καθώς, όπως ισχυρίζεται, από τον συνδυασμό των επικαλούμενων από αυτήν όρων (βλ. ανωτέρω σκέψη 15-16 της

παρούσας) δεν προκύπτει ότι υπάρχουν διαθέσιμες οι αναγκαίες πηγές χρηματοδότησης για να καλυφθούν χρηματοδοτικά τα προγράμματα του προς ανάθεση αντικειμένου. Επί του ανωτέρω δωδέκατου λόγου προσφυγής, η αναθέτουσα αρχή, με τις Απόψεις της, υποστηρίζει τα εξής: «[...]. **IB. Αντίκρουση IB' Λόγου Προδικαστικής Προσφυγής**

Με τον δωδέκατο λόγο προσφυγής της η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η διαγωνιστική διαδικασία εκκινεί άνευ χρηματοδότησης και προς απόδειξη αυτού αναφέρει ότι το προϋπολογιζόμενο ποσό για τη συγκεκριμένη ομάδα για το έτος 2020 ανέρχεται σε μόλις 1000 ευρώ. Το γεγονός αυτό ισχυρίζεται ότι θα την οδηγήσει σε υποβολή προσφοράς με μεγάλες δεσμεύσεις με πιθανότερη κατάληξη την αδυναμία της Αναθέτουσας Αρχής να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της και συνακόλουθο αποτέλεσμα την ζημία της.

Τα ανωτέρω ωστόσο δεν αναφέρονται ορθά. Πιο συγκεκριμένα στην εξεταζόμενη διακήρυξη στην παρ. 1.2 αναφέρονται τα εξής ως προς τη χρηματοδότηση της προμήθειας:

«Φορέας χρηματοδότησης της παρούσας συμφωνίας-πλαίσιο και των συμβάσεων που βασίζονται σε αυτή (“εκτελεστικές συμβάσεις”) είναι ο ΕΔΣΝΑ. Η δαπάνη θα βαρύνει κατ’ αρχήν ίδιους πόρους του φορέα, ενώ παράλληλα θα αναζητηθούν άλλες πηγές χρηματοδότησης».

Παράλληλα στην παρ. 4 «Θεσμικό Πλαίσιο» της διακήρυξης παρατίθενται μεταξύ άλλων οι υπ’ αριθ. 166/5-5-2020 και 212/19-6-2020 Αποφάσεις Ανάληψης Υποχρέωσης οι οποίες πρέπει να αναλαμβάνονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του Δημοσίου Λογιστικού, πριν την έναρξη της δημόσιας σύμβασης, ενώ περαιτέρω γίνεται και παραπομπή στον προϋπολογισμό του ΕΔΣΝΑ οικονομικού έτους 2020, στον οποίο έχουν προβλεφθεί σχετικά κονδύλια για τις ανάγκες της προμήθειας και συγκεκριμένα των ΚΑ: 02.70.04.7135.11 και 02.70.04.7135.12.

Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο Σύνδεσμός μας ορθά, σύννομα αλλά και σύμφωνα με τις απαιτήσεις του δημόσιου λογιστικού έχει προβλέψει ότι η πηγή χρηματοδότησης της προμήθειας θα είναι οι ίδιοι πόροι του, επισημαίνοντας ωστόσο επικουρικά ότι θα αναζητήσει και άλλες πηγές χρηματοδότησης για να

καλύψει το κόστος της προμήθειας εφόσον τούτο καταστεί εφικτό (πχ ΕΣΠΑ, ΠΔΕ Εθνικό Σκέλος, Πρόγραμμα «Αντώνης Τρίτσης», Πράσινο Ταμείο κλπ). Η αναφορά αυτή είναι θεμιτή αφού σε περίπτωση που εξευρεθούν εναλλακτικές πηγές χρηματοδότησης ο ΕΔΣΝΑ θα εξοικονομήσει ίδιους πόρους τους οποίους θα μπορέσει να κατευθύνει σε άλλες εξίσου σημαντικές δράσεις, πρακτική που εφαρμόζουν όλες οι Αναθέτουσες Αρχές σε αντίστοιχους διαγωνισμούς.

Σε ό,τι αφορά την εγγραφή ποσού μόλις 1000 ευρώ για το έτος 2020 αυτή αποτυπώνει την πρόβλεψη του ΕΔΣΝΑ για σύναψη και έναρξη υλοποίησης της σύμβασης (μετά την εξέταση τυχόν προδικαστικών και ένδικων βοηθημάτων και την ολοκλήρωση του προσυμβατικού ελέγχου από το Ελεγκτικό Συνέδριο) από το επόμενο έτος (2021), εκτίμηση που ευθυγραμμίζεται με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής σύμφωνα με τα οποία η ολοκλήρωση ενός τόσο μεγάλου διαγωνισμού είναι μάλλον απίθανο να γίνει πριν την πάροδο 8-10 μηνών από την ημερομηνία υποβολής των προσφορών.

Εννοείται βέβαια ότι σε αντίθετη περίπτωση, σε περίπτωση δηλαδή σύναψης της σύμβασης εντός του 2020, ο ΕΔΣΝΑ δύναται να τροποποιήσει τον προϋπολογισμό του ώστε να εντάξει σχετικές και αναλογούσες δαπάνες μέσα στο 2020.».

44. Επειδή, σύμφωνα με όσα υποστηρίζουν αντίστοιχα η προσφεύγουσα και η αναθέτουσα αρχή, εξάγονται τα ακόλουθα συμπεράσματα. Όπως βάσιμα επικαλείται η αναθέτουσα αρχή, από τον συνδυασμό της παρ. 1.2 (βλ. ανωτέρω σκέψη 15 της παρούσας) και 1.4 της διακήρυξης, φορέας χρηματοδότησης της εν λόγω σύμβασης είναι η ίδια η αναθέτουσα αρχή, ήτοι ο ..., με τη δαπάνη εκτέλεσης της σύμβασης να βαρύνει ίδιους πόρους αυτού, με την παράλληλη αναζήτηση άλλων πηγών χρηματοδότησης, όχι γιατί δεν υπάρχει αρχική πηγή χρηματοδότησης, αλλά προκειμένου να εξοικονομηθούν ίδιοι πόροι της αναθέτουσας αρχής, προκειμένου να διατεθούν σε άλλες δράσεις. Αντίστοιχα, στην παρ. 1.4 της διακήρυξης αναφέρονται οι υπ' αριθ. 166/05.05.2020 και 212/19.06.2020 Αποφάσεις Ανάλυσης Υποχρέωσης και γίνεται και παραπομπή στον προϋπολογισμό του ... για το οικονομικό έτος 2020, στον οποίο έχουν

προβλεφθεί σχετικά κονδύλια για τις ανάγκες εκτέλεσης της υπό κρίση προμήθειας, με παραπομπή στους Κ.Α.Ε., ΚΑ: 02.70.04.7135.11 και 02.70.04.7135.12 καθώς στους αντίστοιχους Κ.Α.Ε των ετών 2021-2028. Από κανένα συνεπώς, σημείο των προβαλλόμενων με τον εξεταζόμενο λόγο προσφυγής, δεν προέκυψε πέραν πάσης αμφιβολίας, ότι πράγματι συντρέχει περίπτωση ελλιπούς χρηματοδότησης της προς ανάθεση προμήθειας και ως εκ τούτου, οι προβαλλόμενες εκ μέρους της προσφεύγουσας αιτιάσεις, παρίστανται, εκτός από νόμω και ουσία αβάσιμες και όλως αόριστες. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, ο δωδέκατος λόγος προσφυγής πρέπει να απορριφθεί εκτός από αόριστος και ως νόμω και ουσία αβάσιμος, ενώ γίνονται δεκτοί οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής.

45. Επειδή, σχετικά με τον δέκατο τρίτο και τελευταίο λόγο της υπό κρίση προσφυγής, υπό «13) ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΚΩΜΥΜΑΤΟΣ ΣΤΟΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟ» (σελ. 31-32 της προσφυγής), η προσφεύγουσα αιτείται την ακύρωση της συγκεκριμένης διαγωνιστικής διαδικασίας για την επίμαχη Ομάδα Γ αυτής, όπως αυτή προκηρύχθηκε, δυνάμει της προσβαλλόμενης διακήρυξης, καθώς, όπως ισχυρίζεται, από τον συνδυασμό των προσβαλλόμενων με τον εξεταζόμενο λόγο, διατάξεων της διακήρυξης (βλ. ανωτέρω σκέψη 16 της παρούσας), ο συνδυασμός των κριτηρίων οικονομικής – χρηματοοικονομικής επάρκειας και τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας, δημιουργεί κώλυμα στην ανάπτυξη συνθηκών υγιούς ανταγωνισμού, καθώς καθώς δεν υπάρχει επιχείρηση στην Ελλάδα η οποία να ασχολείται με το αντικείμενο των υπογείων κάδων και να μπορεί να παρουσιάσει τέτοιο κύκλο εργασιών από την εμπορία υπογείων κάδων. Επί του ανωτέρω δέκατου τρίτου λόγου προσφυγής, η αναθέτουσα αρχή, με τις Απόψεις της, υποστηρίζει τα εξής: «[...]. **ΙΓ. Αντίκρουση ΙΓ' Λόγου Προδικαστικής Προσφυγής**

Με τον δέκατο τρίτο λόγο προδικαστικής της προσφυγής η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η απαίτηση της Χρηματοοικονομικής Επάρκειας είναι ιδιαίτερα υψηλή, εξαναγκάζοντας τους υποψηφίους σε αναζήτηση δάνειας

επάρκειας, σε αντίθεση με αυτήν την Τεχνικής Επάρκειας που είναι ιδιαίτερα χαμηλή.

Ο συγκεκριμένος λόγος προσφυγής εκτός του ότι προβάλλεται άνευ εννόμου συμφέροντος αφού δεν προσκομίζονται στοιχεία που επιβεβαιώνουν ότι η προσφεύγουσα δεν έχει τη ζητούμενη επάρκεια, δεν μπορεί να καταστεί αντιληπτό με ποιον τρόπο παραβιάζει τις αρχές του ελεύθερου ανταγωνισμού, δεν προσιδιάζει με τις απαιτήσεις της σύμβασης και προβάλλει εμπόδια στη συμμετοχή της προσφεύγουσας.

Επισημαίνεται ότι σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 75 του Ν. 4412/2016 οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να επιβάλλουν απαιτήσεις που να διασφαλίζουν ότι οι οικονομικοί φορείς διαθέτουν την αναγκαία οικονομική και χρηματοδοτική ικανότητα για την εκτέλεση της σύμβασης. Για το σκοπό αυτόν, οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να απαιτούν ειδικότερα από τους οικονομικούς φορείς, να έχουν έναν ορισμένο ελάχιστο ετήσιο κύκλο εργασιών, συμπεριλαμβανομένου ορισμένου ελάχιστου κύκλου εργασιών στον τομέα δραστηριοτήτων που καλύπτεται από τη σύμβαση. Ο ελάχιστος ετήσιος κύκλος εργασιών που απαιτείται να έχουν οι οικονομικοί φορείς δεν υπερβαίνει το διπλάσιο της εκτιμώμενης αξίας της σύμβασης, εκτός από δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις. Όταν μια σύμβαση υποδιαιρείται σε τμήματα, το παρόν άρθρο εφαρμόζεται σε σχέση με κάθε επιμέρους τμήμα.

Εν προκειμένω ενώ ο προϋπολογισμός της ΟΜΑΔΑΣ Γ των υπό προμήθεια ειδών ανέρχεται σε 18,1 εκ. € πλέον ΦΠΑ από τη διακήρυξη τίθεται ως απαίτηση ελάχιστου κύκλου εργασιών της τελευταίας τριετίας ποσό 8 εκ. €, ποσό δηλαδή που αντιστοιχεί μόλις στο 45% της αξίας του συνόλου της σύμβασης. Η απαίτηση από τον Σύνδεσμό μας ο υποψήφιος οικονομικός φορέας να έχει οικονομική επάρκεια ανερχόμενη στο ήμισυ της αξίας της σύμβασης δεν μπορεί να θεωρηθεί υπερβολική ή παραβιάζουσα την αρχή της αναλογικότητας. Αντιθέτως αποτελεί εύλογη απαίτηση προς διασφάλισή μας ότι η προμήθεια θα ολοκληρωθεί απρόσκοπτα και σύμφωνα με τις απαιτήσεις της αναθέτουσας αρχής. Άλλωστε σε περίπτωση που η προσφεύγουσα δεν πληροί – πράγμα που δεν αποδεικνύει – τις απαιτήσεις χρηματοοικονομικής επάρκειας

δύναται πράγματι να αναζητήσει στήριξη στην ικανότητα τρίτου φορέα του άρθρου 78 του Ν. 4412/16.

Σε ό,τι αφορά την απαίτηση της Τεχνικής Επάρκειας εφόσον η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η απαίτηση ικανοποιείται χωρίς δυσκολία τότε δεν μπορεί να θεωρηθεί ως βάσιμος λόγος προσφυγής αφού δεν θέτει κανενός είδους εμπόδιο στη συμμετοχή της.

Συνεπώς και ο συγκεκριμένος λόγος προσφυγής όλως αβασίμως προβάλλεται και πρέπει να απορριφθεί.».

46. Επειδή, με βάση τα υποστηριζόμενα από την προσφεύγουσα και την αναθέτουσα αρχή, πρέπει να γίνουν οι ακόλουθες παρατηρήσεις. Όπως βάσιμα προβάλλει η αναθέτουσα αρχή, ο συγκεκριμένος λόγος προσφυγής προβάλλεται όλως απαραδέκτως, καθώς η προσφεύγουσα δεν προβάλλει ουδένα ισχυρισμό που να αφορά δική της αδυναμία συμμετοχής στον επίμαχο διαγωνισμό για την Ομάδα Γ και δη υποβολής νομότυπης και ανταγωνιστικής προσφοράς. Εξάλλου, όπως έχει κριθεί και από την Α.Ε.Π.Π. (βλ. *ad hoc* ΑΕΠΠ 345/2018), για την παραδεκτή προβολή αιτιάσεων κατά συγκεκριμένων όρων της διακήρυξης, το έννομο συμφέρον του προσφεύγοντος προς άσκηση προδικαστικής προσφυγής κατά της διακηρύξεως διατηρείται μόνον εφόσον προβάλλει ότι η διακήρυξη περιλαμβάνει όρο, ο οποίος αποκλείει παρανόμως, κατ' αυτόν, τη συμμετοχή του στον διαγωνισμό (πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 725/2009, 405/2009, 715/2006, 508/2006, 269/2006, 799/2005, 203, 342/2009, 617, 960, 1383/2007, 27/2006, (βλ. ενδεικτικά ΕΑ ΣτΕ 148/2016 Ολομ., ΕΑ Ασφ. 415/2014, Δημήτριος Γ. Ράικος, «Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων», Β' έκδοση, Εκδόσεις Σάκκουλα, 2017, σελ. 756), ή ότι την εκ μέρους του υποβολή προσφοράς κατέστησαν ανέφικτη ή ουσιωδώς δυσχερή ορισμένες προσβαλλόμενες με την προδικαστική προσφυγή πλημμέλειες της διακηρύξεως (πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 16, 9/2015, 415/2014, 314/2013, 616, 472, 434/2012, 182/2011, 405/2009, 1141/2008, 1023/2007, 340/2006, 269/2006, 237/2006 βλ. και C 230/2002 της 12 Φεβρουαρίου 2004, Grossmann Air Service κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας) είτε ότι η περιγραφή του συμβατικού αντικειμένου του

διαγωνισμού είναι όλως αόριστη ή ασαφής, ώστε να είναι αντικειμενικώς ανέφικτη ή ουσιωδώς δυσχερής η υποβολή προσφοράς (ΣτΕ (Ασφ) 508/2006).

47. Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ανεξαρτήτως προβολής του από την αναθέτουσα αρχή, το έννομο συμφέρον ελέγχεται αυτεπαγγέλτως από την αρμόδια κατά περίπτωση σύνθεση εξέτασης της προσφυγής ως και από τον δικαστή (βλ. ΣτΕ 2080/2016, 5/2006, 3078/2005, 1461/2003, κα). Εξετάζεται δε, η ύπαρξη του εννόμου συμφέροντος με βάση τους προβαλλόμενους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος και τα στοιχεία του φακέλου που προσκομίστηκαν (ΣτΕ 928/2004) υπό την έννοια ότι δεν δύναται το αρμόδιο όργανο να συμπληρώσει τη θεμελίωση του εννόμου συμφέροντος του προσφεύγοντος καθ' όσον το βάρος απόδειξης για την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος φέρει ο τελευταίος (ΣτΕ 4524/2009, 3900/2006) και μόνο προαποδεικτικώς (ΣτΕ 1898/2016, 7μελής), ήτοι στην περίπτωση της προσφυγής με την κατάθεσή της.

48. Επειδή, σε συνέχεια των αναφερόμενων στην ανωτέρω σκέψη, ελέγχεται αυτεπάγγελα η συνδρομή των ουσιαστικών κριτηρίων του εννόμου συμφέροντος με βάση το κατά πόσο από το έγγραφο της προσφυγής και τα στοιχεία του φακέλου αποδεικνύεται η ύπαρξη του εννόμου συμφέροντος. Δεν αρκεί δηλαδή ο προσφεύγων να επικαλείται την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος για άσκηση της προσφυγής αλλά απαιτείται η προσκόμιση και μάλιστα προαποδεικτικώς – ως ισχύει και στην ακυρωτική δίκη – των απαραίτητων για την απόδειξη αυτού στοιχείων (ΣτΕ Ολομ. 4570/96, ΔΔικ 1997/673, ΣτΕ 3664/1998, Βλαδίμηρος Δ. Μωυσίδης, «Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας», Κατ' άρθρο ερμηνεία – νομολογία, Εκδόσεις Σάκκουλα ΑΕ, 2017). Υφίσταται, περαιτέρω, στα πλαίσια της μεν ακυρωτικής δίκης προαπόδειξη του εννόμου γεγονός που δεν καθιστά θεμιτή τη μεταγενέστερη προσαγωγή αποδεικτικών στοιχείων θεμελίωσης του εννόμου συμφέροντος ΣτΕ 1393/2003) στη δε διαδικασία εξέτασης της προδικαστικής προσφυγής το έννομο συμφέρον θα πρέπει να προαποδεικνύεται με την άσκησή της.

49. Επειδή, το έννομο συμφέρον του οικονομικού φορέα, που προσφεύγει ενώπιον της Α.Ε.Π.Π. εξειδικεύεται αυθεντικά και αποκλειστικά από τον ίδιο, εξετάζεται δε από την τελευταία ως προς την νομιμότητά του, την απόδειξή του και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του που επιβάλλουν την έννομη προστασία του, δεν είναι ανταγωνιστικό του δημοσίου συμφέροντος, δεν είναι αποδοκιμαστέο ως ιδιοτελές (πρβλ. Δημήτριος Θ. Πυργάκης, «Το έννομο συμφέρον στη δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας», Νομική Βιβλιοθήκη, 2017, σελ. 17).

50. Επειδή, η προαπόδειξη του εννόμου συμφέροντος δεν καθιστά δυσχερή την πρόσβαση του ενδιαφερόμενου στο δικαστήριο ή εν γένει στην προσήκουσα παροχή έννομης προστασίας (άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος) ούτε δημιουργεί (Δημήτριος Θ. Πυργάκης, «Το έννομο συμφέρον στη δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας», Νομική Βιβλιοθήκη, 2017) αντίθεση προς το άρθρο 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ (ΣΤΕ 2980/2013). Μόνη δε, εξαίρεση στην άνω αναφερθείσα υποχρέωση προαπόδειξης είναι να προκύπτει σαφώς και άνευ ουδεμίας αμφιβολίας από τις *ad hoc* ειδικές συνθήκες ότι θίγονται τα επαγγελματικά και οικονομικά συμφέροντα του προσφεύγοντος (ΣΤΕ 2521/2004).

51. Επειδή, ως έχει παγίως κριθεί ο περιορισμός των προσώπων που δύνανται να προσφύγουν κατά μιας κανονιστικής πράξης, υπό την έννοια της θεμελίωσης του εννόμου συμφέροντος είναι θεμιτός και επιβεβλημένος, μη προσκρούων στο άρθρο 6 της ΕΣΔΑ καθόσον συνάδει στην εξασφάλιση αποτελεσματικής έννομης προστασίας κατά το προδικαστικό στάδιο, αποτρέποντας την έναρξη προπετών διαδικασιών, με παρελκυστικά κίνητρα που παρεμποδίζουν την υγιή ανταγωνισμό και την ανάπτυξη.

52. Επειδή, ωστόσο, η προσφεύγουσα, με τον υπό εξέταση λόγο προσφυγής, απέτυχε να καταδείξει με ποιο τρόπο συγκεκριμένος ή συγκεκριμένοι όροι της διακήρυξης καθιστούν τη συμμετοχή της αδύνατη ή δυσχεραίνουν σε τέτοιο βαθμό την υποβολή προσφοράς εκ μέρους της, ώστε την αποτρέπουν από το να υποβάλλει εμπρόθεσμα προσφορά, έστω και με

επιφύλαξη για τους επίμαχους όρους. Επιπλέον, δεν τεκμηριώνει με κανένα βάσιμο επιχείρημα τη συγκεκριμένη και ειδική βλάβη που ενδεχομένως προκαλούν σε αυτήν, οι προσβαλλόμενες με τον υπό κρίση λόγο προσφυγής, διατάξεις της διακήρυξης, με τον τρόπο που είναι συνταγμένες και ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα πρβάλλει τον συγκεκριμένο λόγο προσφυγής, προεχόντως, άνευ εννόμου συμφέροντος. Εξάλλου και από άποψη ουσιαστικής βασιμότητας, ιδωμένος ο κρινόμενος λόγος προσφυγής, προβάλλεται όλως αορίστως και συναφώς δεν ευσταθεί, καθώς, πέραν των όσων απολύτως ορθών, υποστηρίζει η αναθέτουσα αρχή με τις απόψεις της, η ίδια η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ύπαρξη επιχείρησης στην Ελλάδα που να πληροί τα τιθέμενα από τη διακήρυξη κριτήρια οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας και τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας, αγνοώντας ότι ο διαγωνισμός διεξάγεται ως διεθνής και αυτονοήτως, είναι εύλογο ότι απευθύνεται και σε οικονομικούς φορείς, εκτός των ελληνικών συνόρων. Σε κάθε περίπτωση πάντως, είναι σαφές ότι το ποσό των οκτώ εκατομμυρίων ευρώ (8.000.000,00 €) σαν ελάχιστος κύκλος εργασιών της τελευταίας τριετίας, δεν μπορεί να υποστηριχθεί βάσιμα και ούτε άλλωστε η προσφεύγουσα προσκομίζει επαρκή στοιχεία ότι παραβιάζει καθ' οιονδήποτε τρόπο το κανονιστικό πλαίσιο διεξαγωγής του διαγωνισμού, όπως προσδιορίζεται ειδικότερα από το άρθρο 75 παρ. 3 εδάφιο πέμπτο και ενδέκατο του Ν. 4412/2016 και τη διακήρυξη. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, ο δέκατος τρίτος λόγος προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως απαραδέκτως προβαλλόμενος λόγω έλλειψης εννόμου συμφέροντος, ενώ γίνονται δεκτοί οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής.

53. Επειδή, κατ' ακολουθίαν η κρινόμενη Προδικαστική Προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

54. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να καταπέσει το παράβολο που κατέθεσε η προσφεύγουσα (άρθρο 363 παρ. 5 του Ν. 4412/2016).

Για τους λόγους αυτούς

Αριθμός Απόφασης: 1047/2020

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 17 Αυγούστου 2020 και εκδόθηκε στις 7 Σεπτεμβρίου 2020 στον Αγ. Ιωάννη Ρέντη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Μιχάλης Π. Σειραδάκης

Ελένη Χούλη